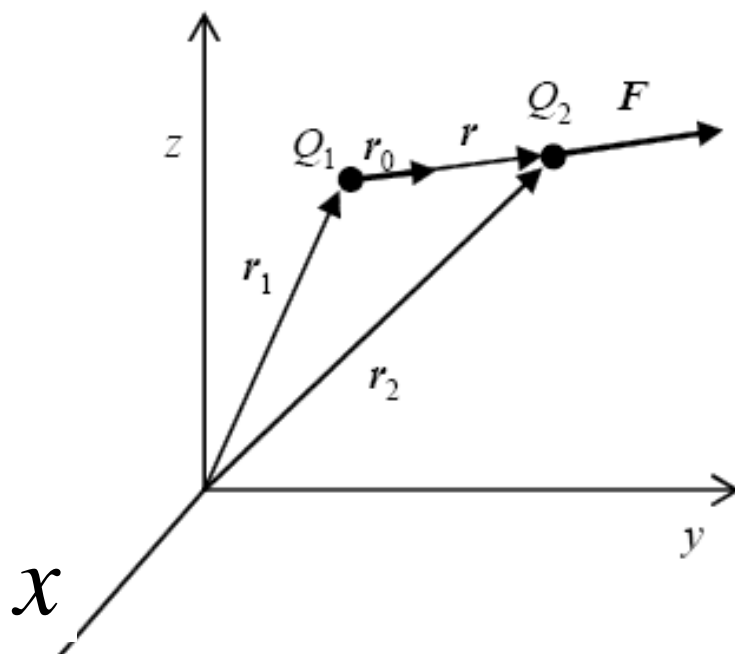

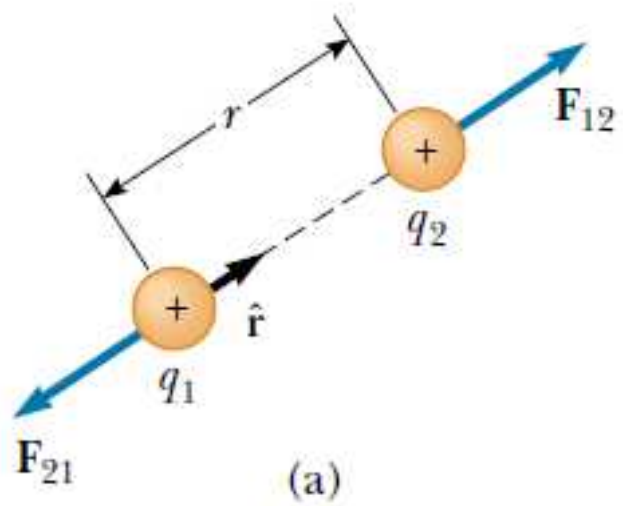
Elektrické pole

Coulombov zákon

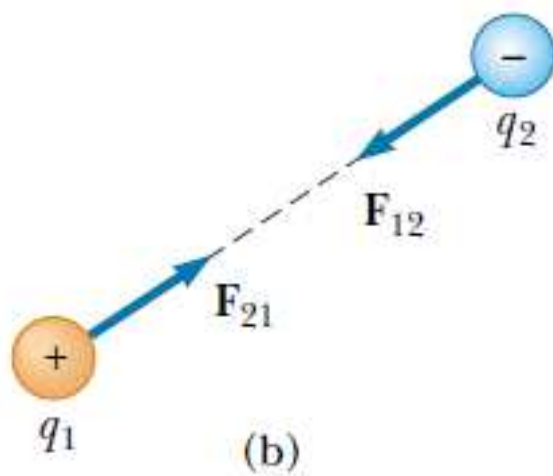

$$\vec{F} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q_1 Q_2}{r^3} \vec{r} \begin{cases} Q_1 Q_2 > 0 & \vec{F} \uparrow\uparrow \vec{r} \\ Q_1 Q_2 < 0 & \vec{F} \uparrow\downarrow \vec{r} \end{cases}$$

$$\epsilon_0 = \frac{1}{\mu_0 c^2} = 8,854187818 \cdot 10^{-12} \text{ Fm}^{-1}$$

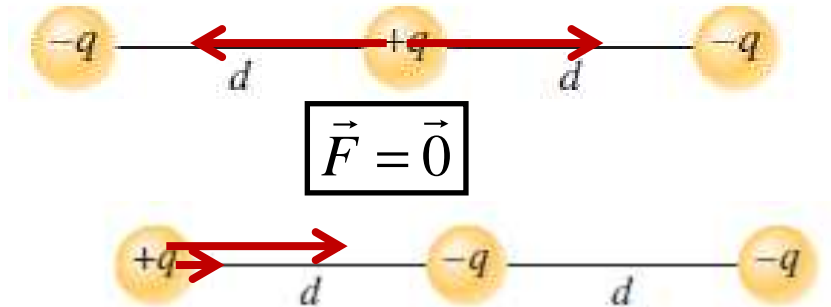
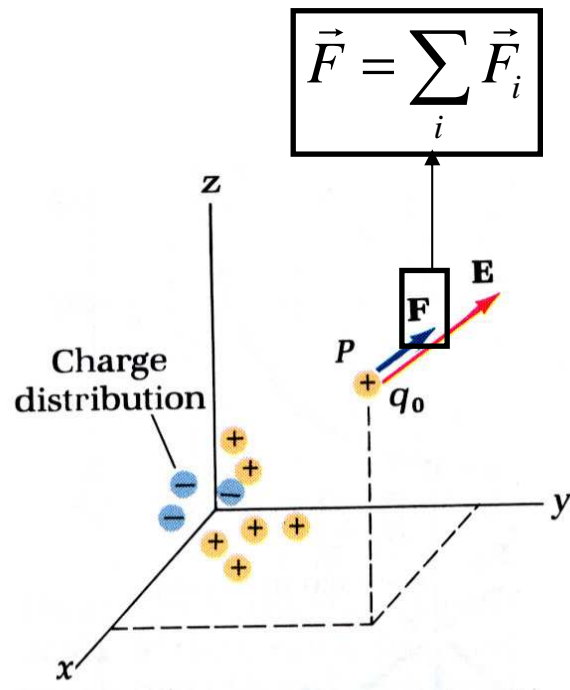

$$\mathbf{F}_{12} = k_e \frac{q_1 q_2}{r^2} \hat{\mathbf{r}}$$

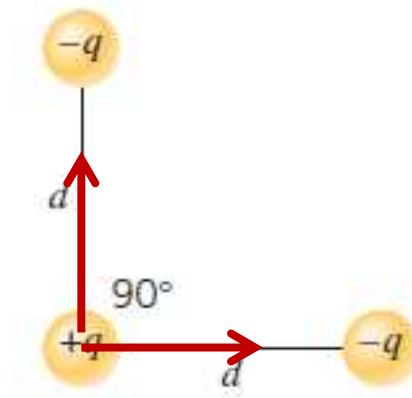

$$\mathbf{F}_1 = \mathbf{F}_{21} + \mathbf{F}_{31} + \mathbf{F}_{41}$$

Princíp superpozície

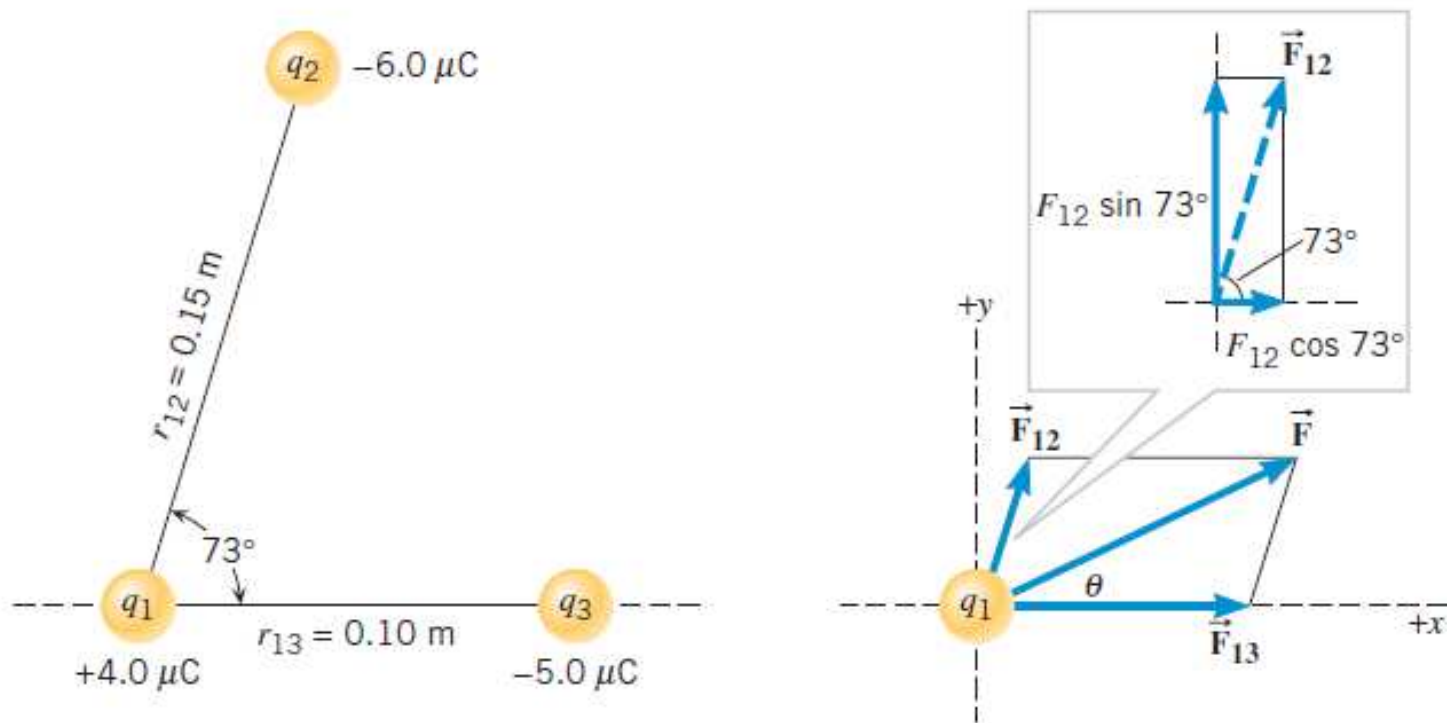
$$F = \frac{q^2}{4\pi\epsilon_0 d^2} + \frac{q^2}{4\pi\epsilon_0 (2d)^2} = \frac{q^2}{4\pi\epsilon_0 d^2} \frac{5}{4}$$

$$F = \sqrt{\left[\frac{q^2}{4\pi\epsilon_0 d^2} \right]^2 + \left[\frac{q^2}{4\pi\epsilon_0 d^2} \right]^2}$$

$$= \frac{q^2}{4\pi\epsilon_0 d^2} \sqrt{2}$$

Princíp superpozície

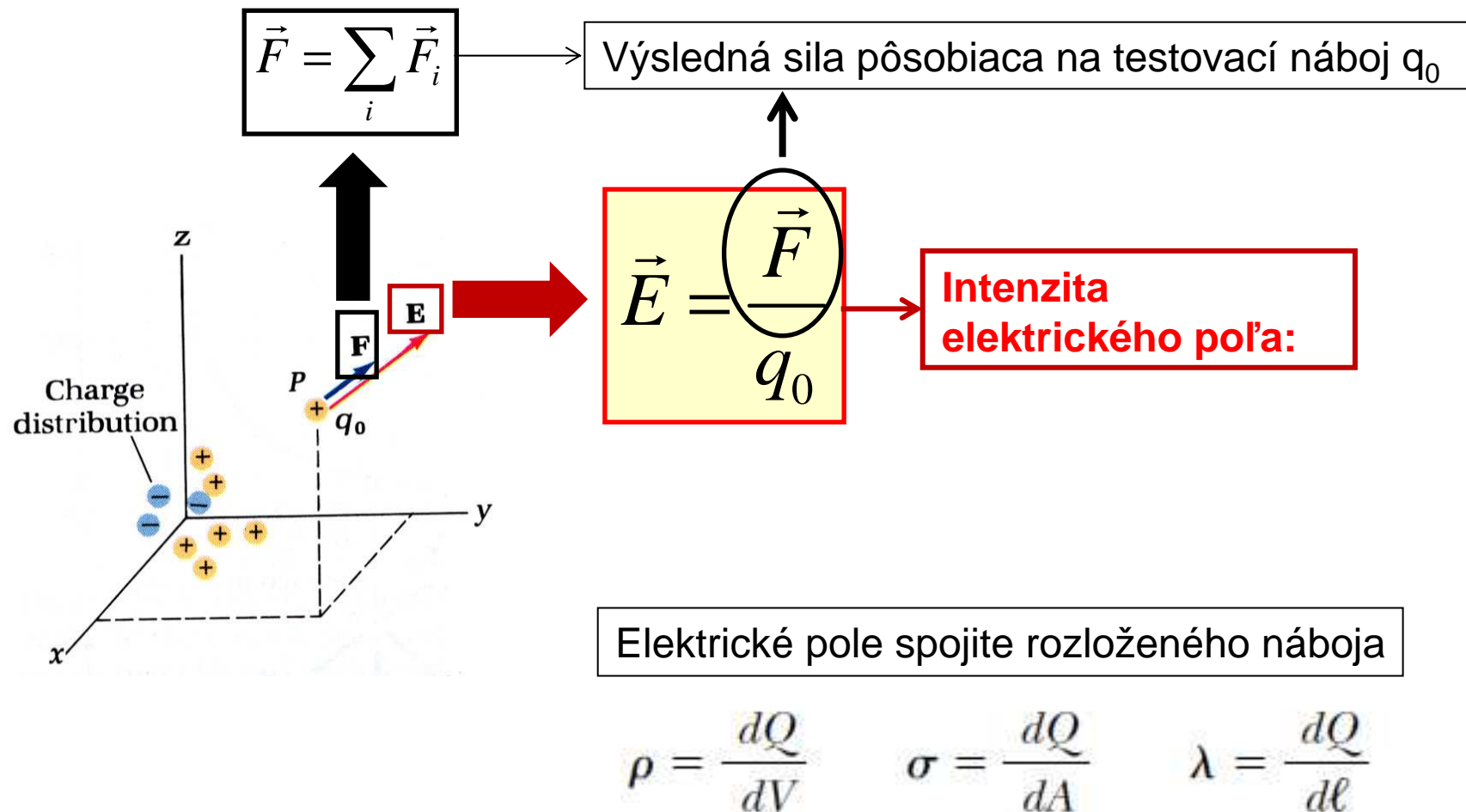

Elektrické pole

- Charakteristiky elektrického poľa:
- Intenzita E
- Potenciál V
- Siločiar

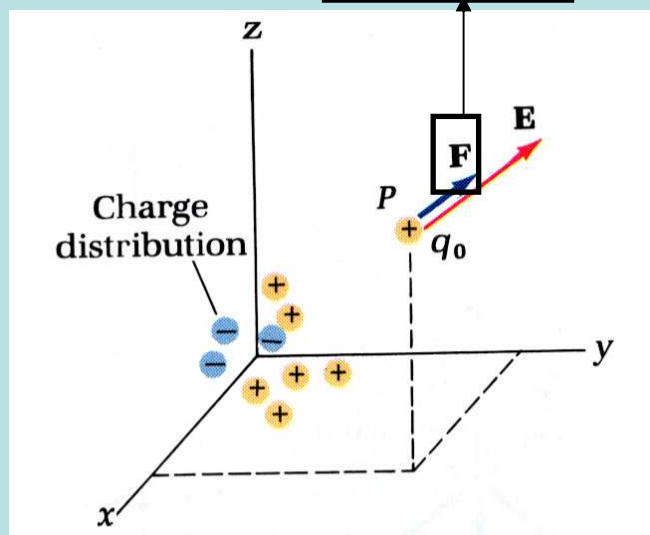
Princíp superpozície

Intenzita elektrostatického poľa

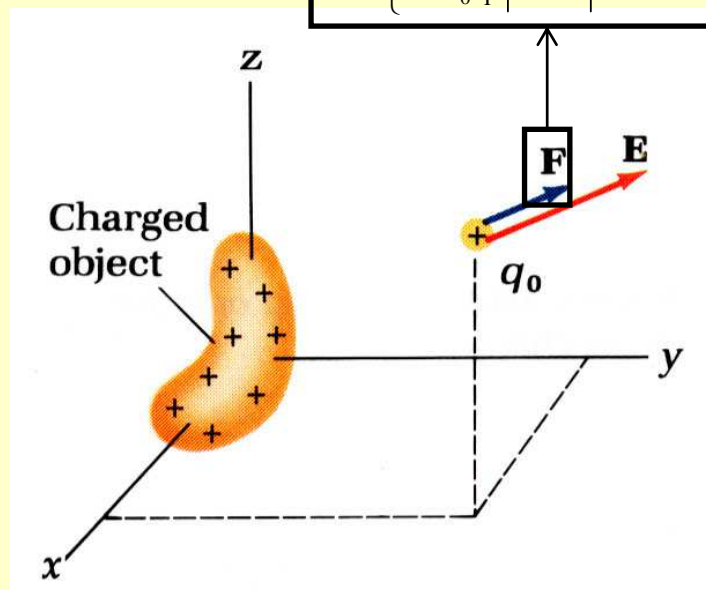
Intenzita E

$$\vec{F} = \sum_i \vec{F}_i$$

Sústava bodových nábojov

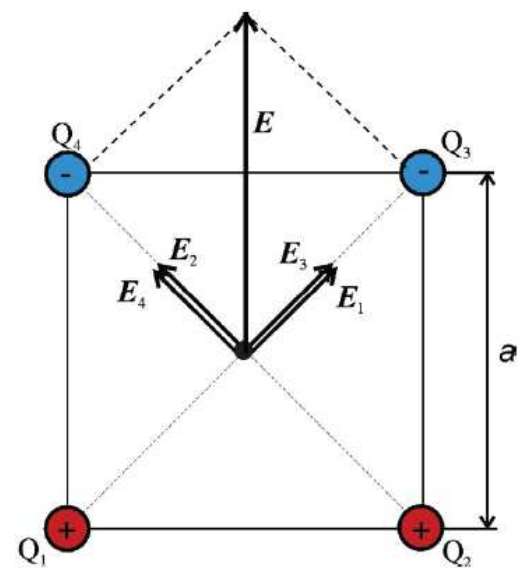
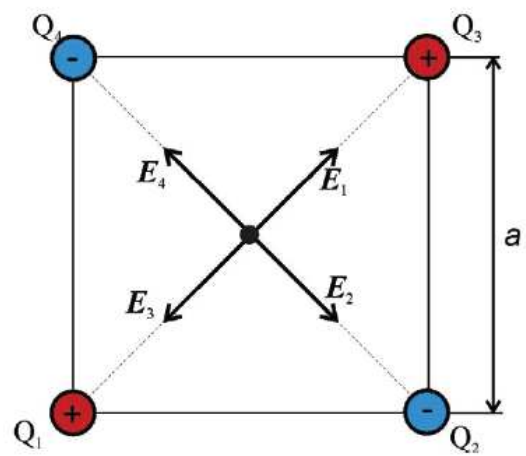
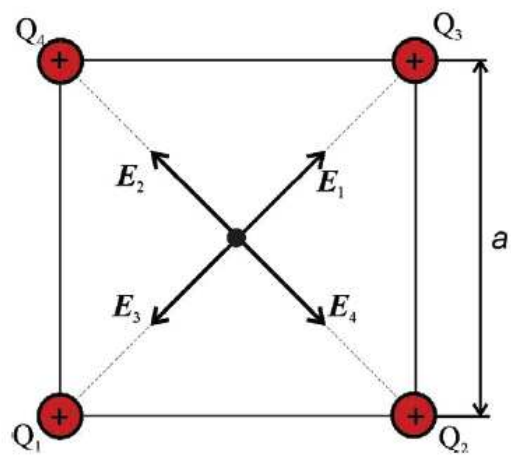
$$\vec{F} = \begin{cases} \frac{q_0}{4\pi\epsilon_0} \int_V \frac{\rho dV'}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3} (\vec{r} - \vec{r}') \\ \frac{q_0}{4\pi\epsilon_0} \int_S \frac{\sum dS'}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3} (\vec{r} - \vec{r}') \\ \frac{q_0}{4\pi\epsilon_0} \int_\Gamma \frac{\lambda dl'}{|\vec{r} - \vec{r}'|^3} (\vec{r} - \vec{r}') \end{cases}$$

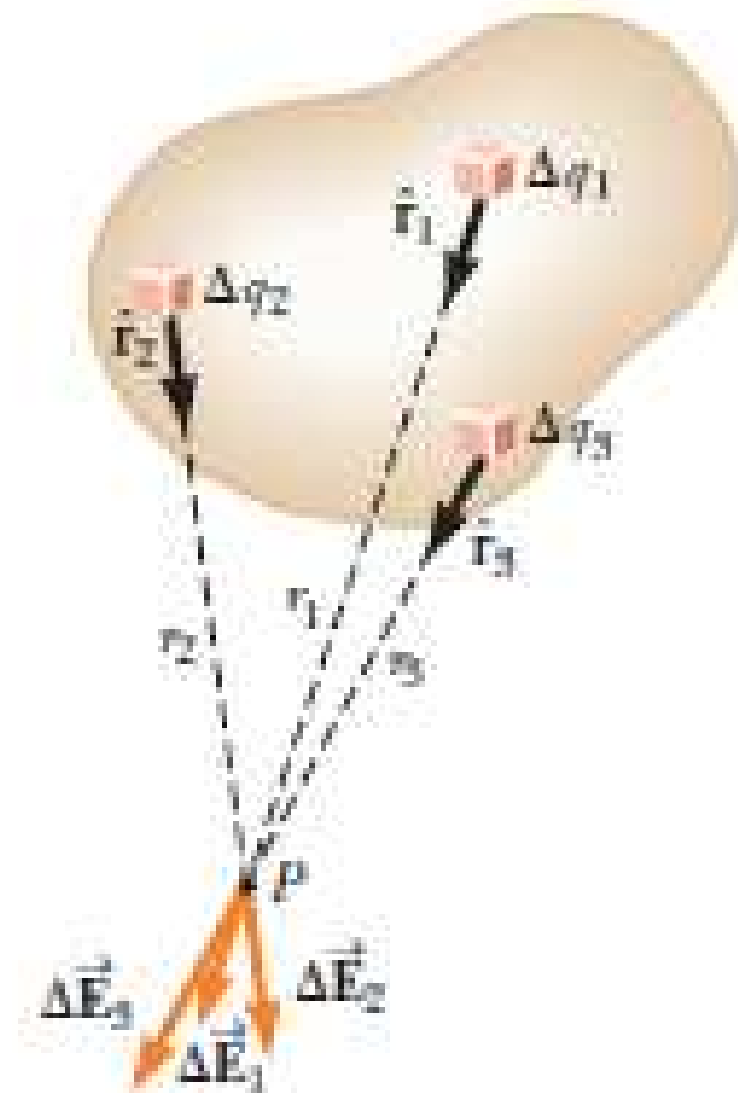
Sústava spojitě rozložených nábojov

Intenzita elektrického poľa
budená sústavou nábojov:

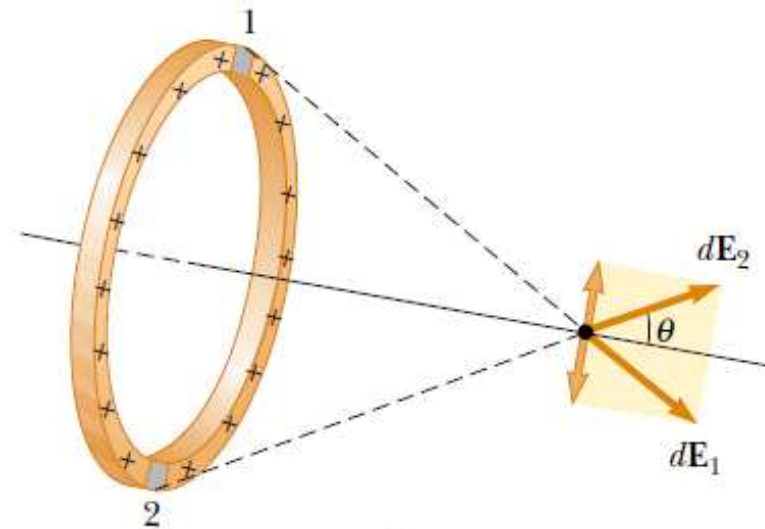
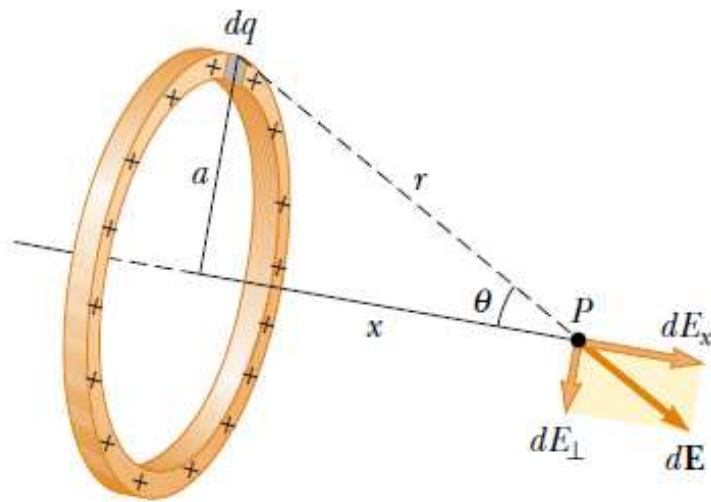
$$\vec{E} = \frac{\vec{F}}{q_0}$$

Tehnika výpočtu pri spojite

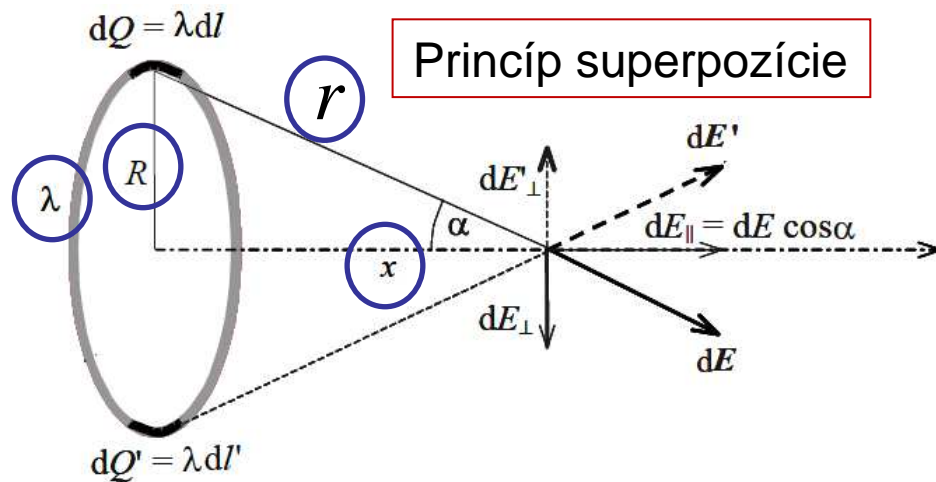

Elektrické pole na osi nabitého kruhového vlákna

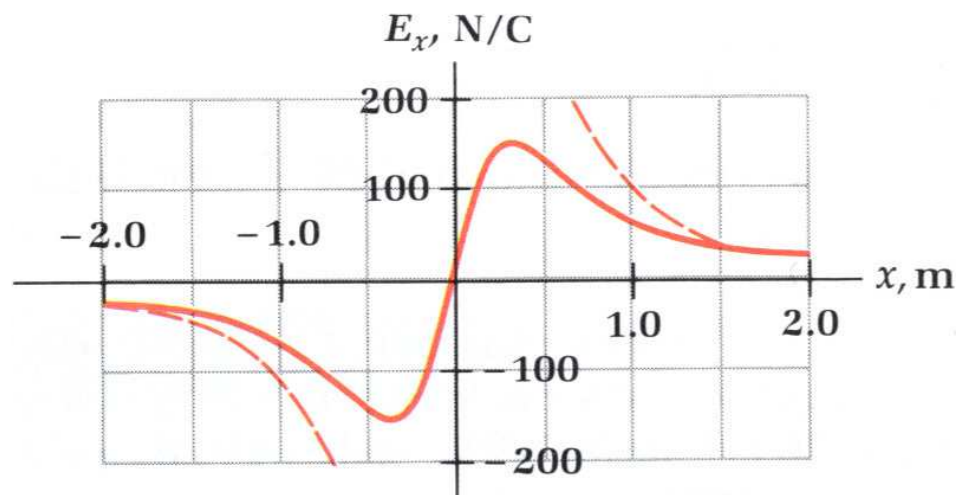
Kolmé zložky intenzity poľa od segmentu 1 a 2 sa vzájomne kompenzujú

Elektrické pole na osi nabitého kruhového vlákna

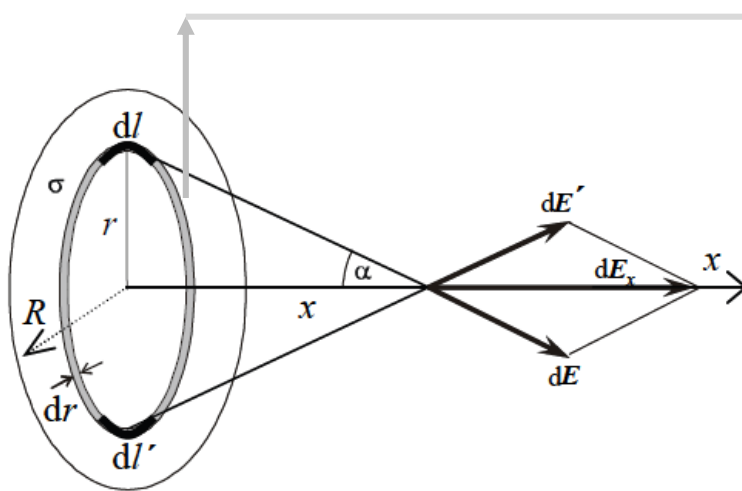
Na vlákne je rovnomerne rozmiestnený kladný elektrický náboj, ktorého dĺžková hustota je λ .

$$E = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \frac{x}{(R^2 + x^2)^{3/2}}$$

$$x \gg R \Rightarrow E = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{x^2}$$

Elektrické pole na osi homogénne nabitej kruhovej dosky

Princíp superpozície:

Dosku si môžeme vytvoriť zo sústredných kruhových elementov – nabitých vlákien, ktorých šírka je dr a polomer r .

Intenzita
kruhového
vlákna

$$E = \frac{Q}{4\pi\epsilon_0} \frac{x}{(R^2 + x^2)^{3/2}}$$

$$E = \frac{x\sigma}{2\epsilon_0} \left\{ \frac{1}{x} - \frac{1}{\sqrt{x^2 + R^2}} \right\}$$

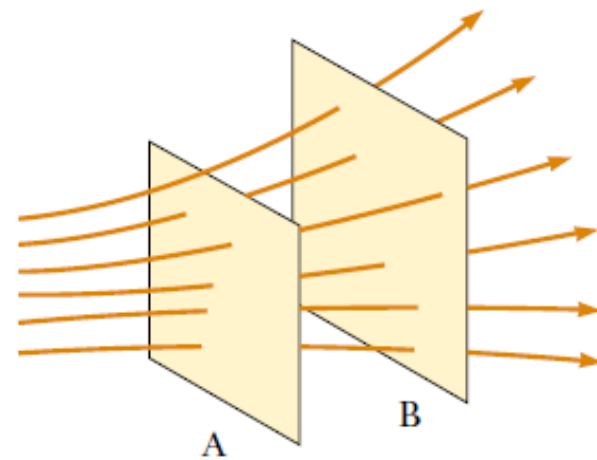
Intenzita od nekonečnej roviny, t.j. $R \rightarrow \infty$ $E = \frac{\sigma}{2\epsilon_0}$

Siločiary

1, Elektrické siločiarly sú **orientované krivky**, ktorých dotyčnica v každom bode má smer intenzity elektrického poľa.

2, Počet silociar na jednotku plochy postavenej kolmo na smer silociar je úmerný intenzite elektrického poľa v tejto oblasti.

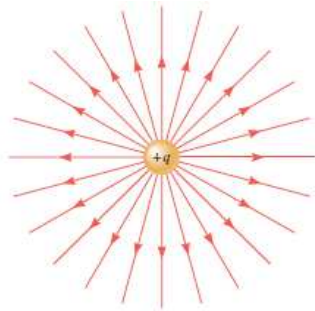
T.j. v miestach, v ktorých sú siločiarly hustejšie je intenzita poľa väčšia ako v miestach kde je hustota silociar menšia.

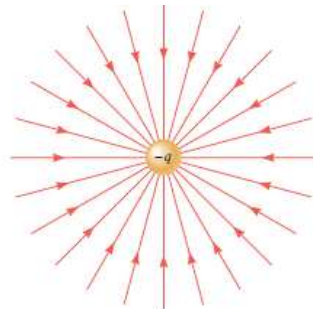
$$\frac{dN}{dS_{\perp}} \approx E$$

Elektrické siločiarý – vizualizácia elektrického poľa

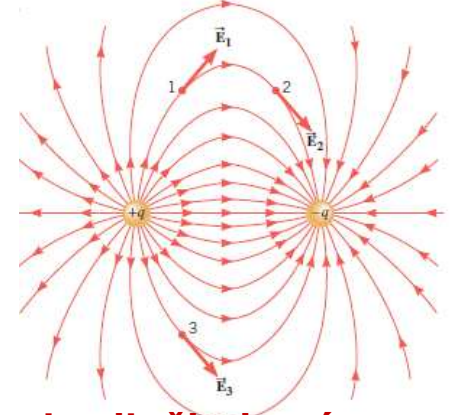
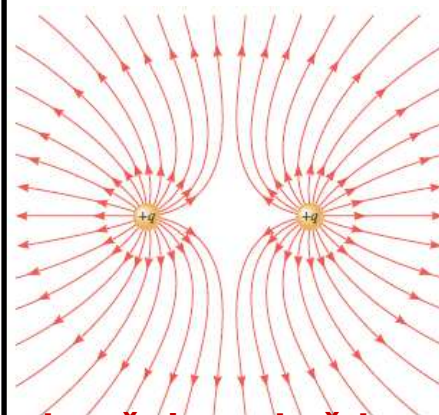
Elektrické siločiarý sú orientované krivky, ktorých dotyčnica v každom bode má smer intenzity elektrického poľa.

Z kladných nábojov siločiarý vychádzajú.

V záporných nábojoch siločiarý končia

dotyčnica v každom bode siločiarý má smer intenzity elektrického poľa

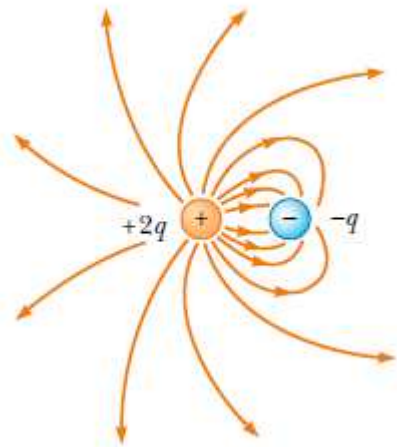
Silochiarý sa vzájomne nepretínajú
(ak by sa pretínali, pole v danom mieste by nebolo jednoznačne určené)

Zobrazením získame dobrú predstavu o priebehu elektrického poľa

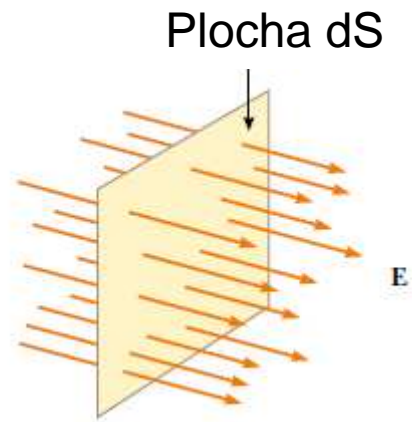
Pravidlá na zobrazenie siločiar

- 1, Elektrické siločiar vychádzajú z kladného náboja a vstupujú do záporného náboja
- 2, Počet siločiar , ktoré vychádzajú z kladného náboja poprípade vchádzajú do záporného náboja je úmerný veľkosti náboja.
- 3, **Silochiari sa nemôžu pretínať**

$$dN \approx E \approx Q$$

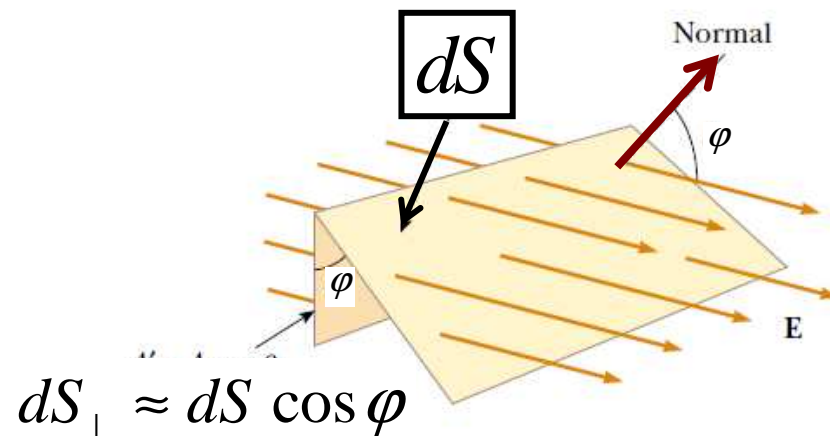
$$E \approx \frac{dN}{dS_{\perp}}$$

počet siločiar prechádzajúcich cez plochu $dS \sim$

$$dN \approx E dS_{\perp}$$

Prípad, keď plocha nie je kolmá na smer siločiar

$$dN \approx E dS_{\perp} = EdS \cos \varphi = \vec{E} \cdot d\vec{S}$$

počet siločiar ktoré prechádzajú cez obe plochy sú rovnaké \Rightarrow toky sú rovnaké

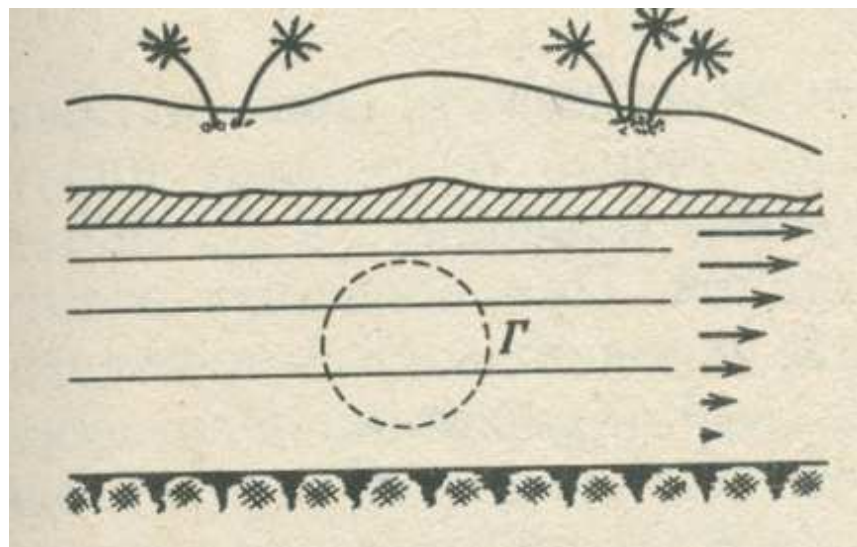
**TOK INTENZITY
ELEKTRICKÉHO POĽA**

Úvod do vektorovej algebry

Vektorové pole

V každom bode zadefinujeme vektor, ktorý sa môže meniť s časom $\vec{A}(\vec{r}, t)$

Príklad: voda v rieke, v každom bode rieky môžeme priradiť vektor rýchlosti kvapaliny v tomto bode

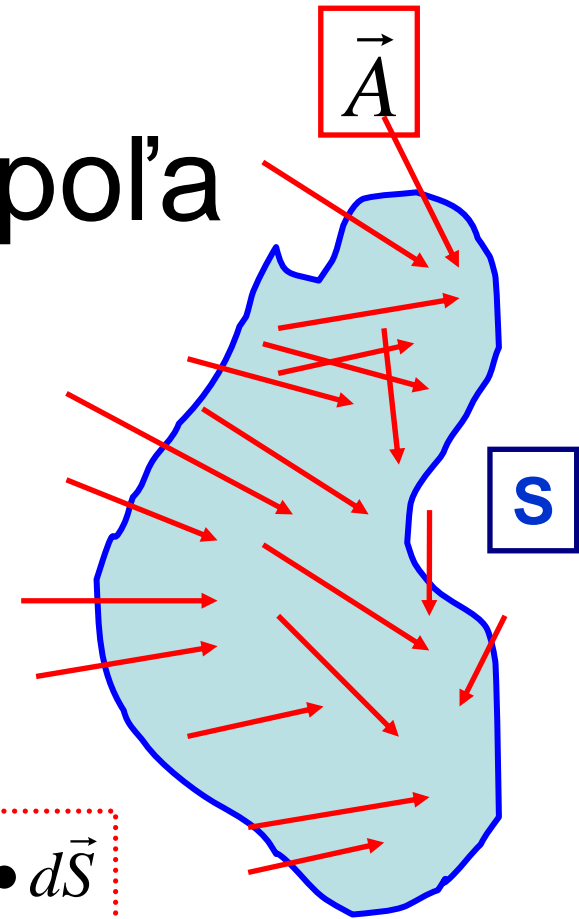

$$\vec{v}(\vec{r}, t)$$

Tok vektorového poľa

Tok vektora **A** cez plochu S

$$N = \int_S \vec{A} \cdot d\vec{S}$$

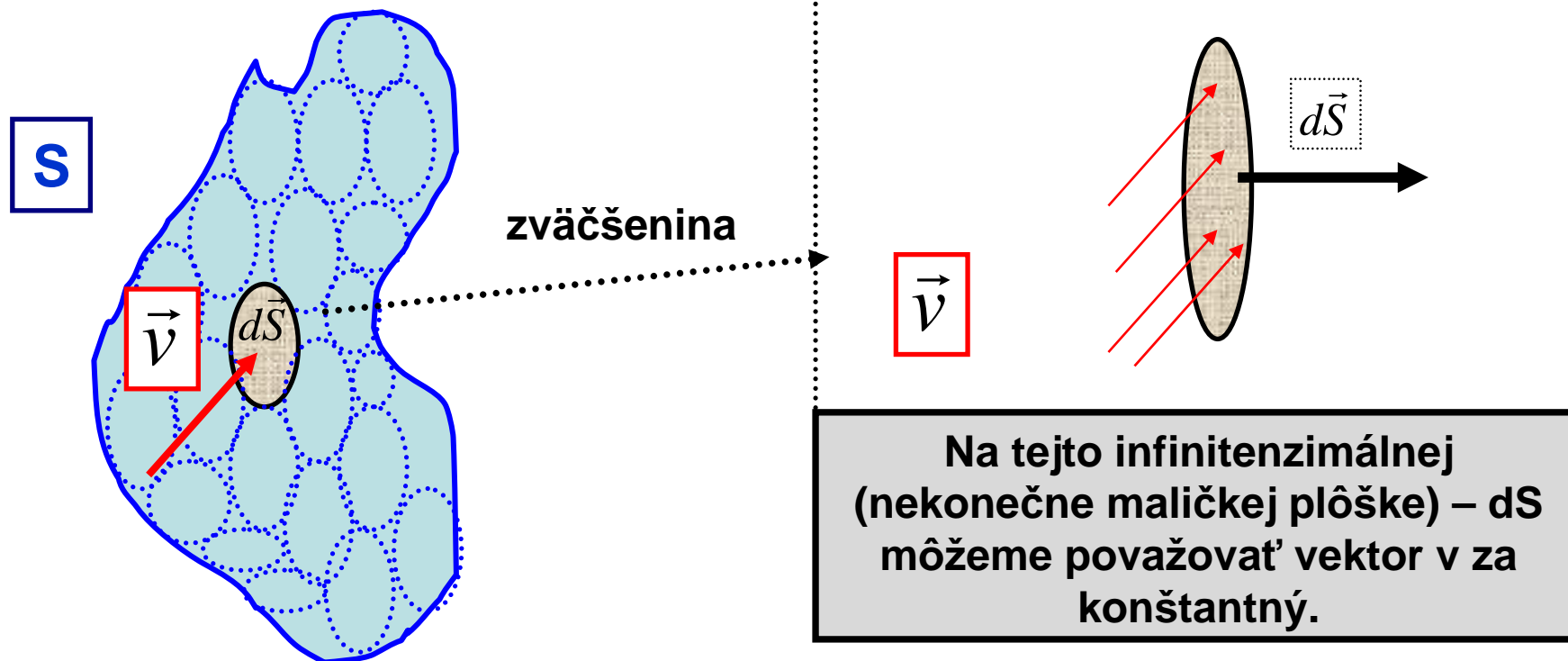
Význam pochopíme v hydrodynamika

$$N = \int_S \vec{v} \cdot d\vec{S}$$

vektorové pole rýchlosti:
rýchlosť kvapaliny v ľubovoľnom
bode

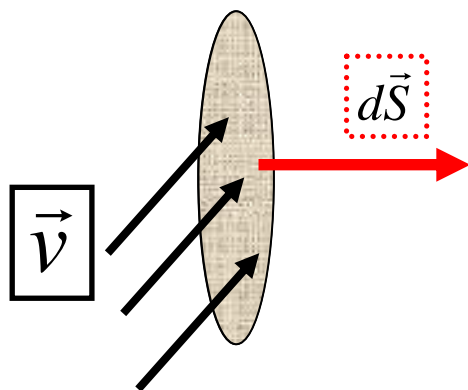
Tok cez „otvorenú“ plochu

Rozparcelovaná plocha S na dS

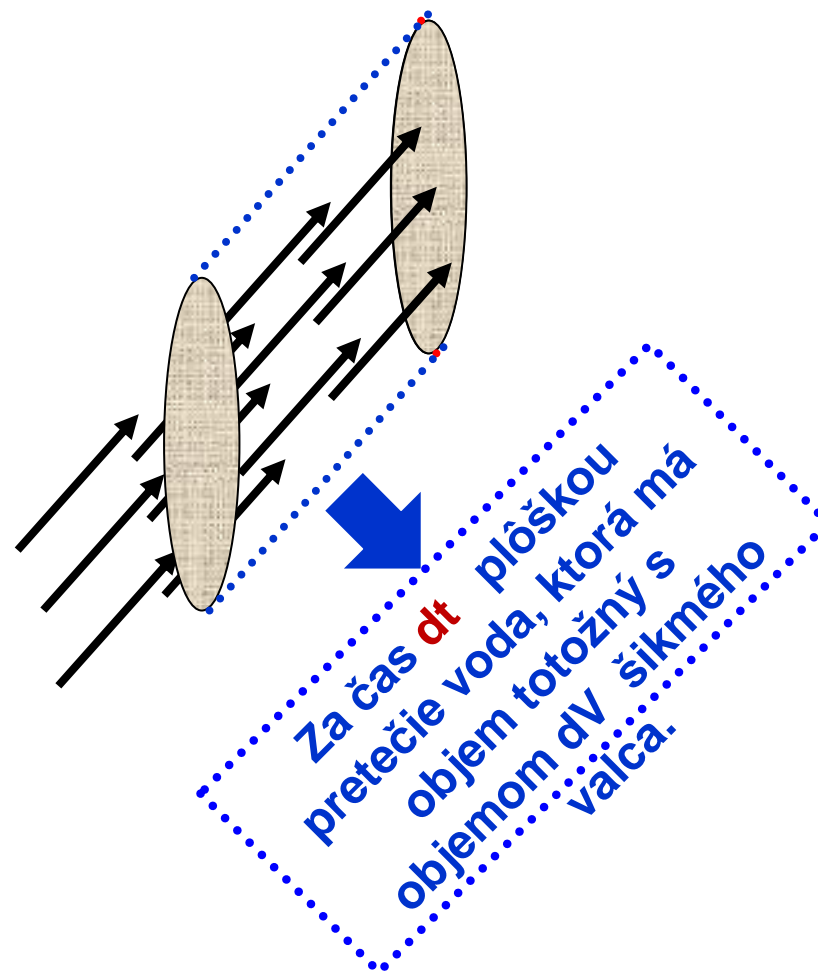

Tok cez plochu S vypočítame tak, že ju rozdelíme na infinitenzimálne plošky, na ktorých môžeme považovať vektor rýchlosti za konštantný a určíme príspevok tohto elementu dS k celkovému toku.

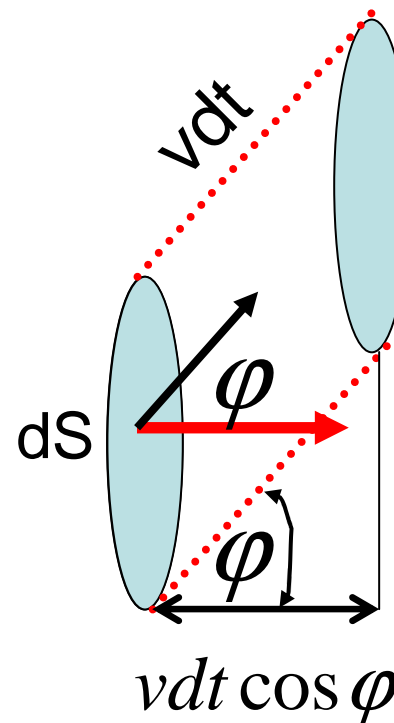
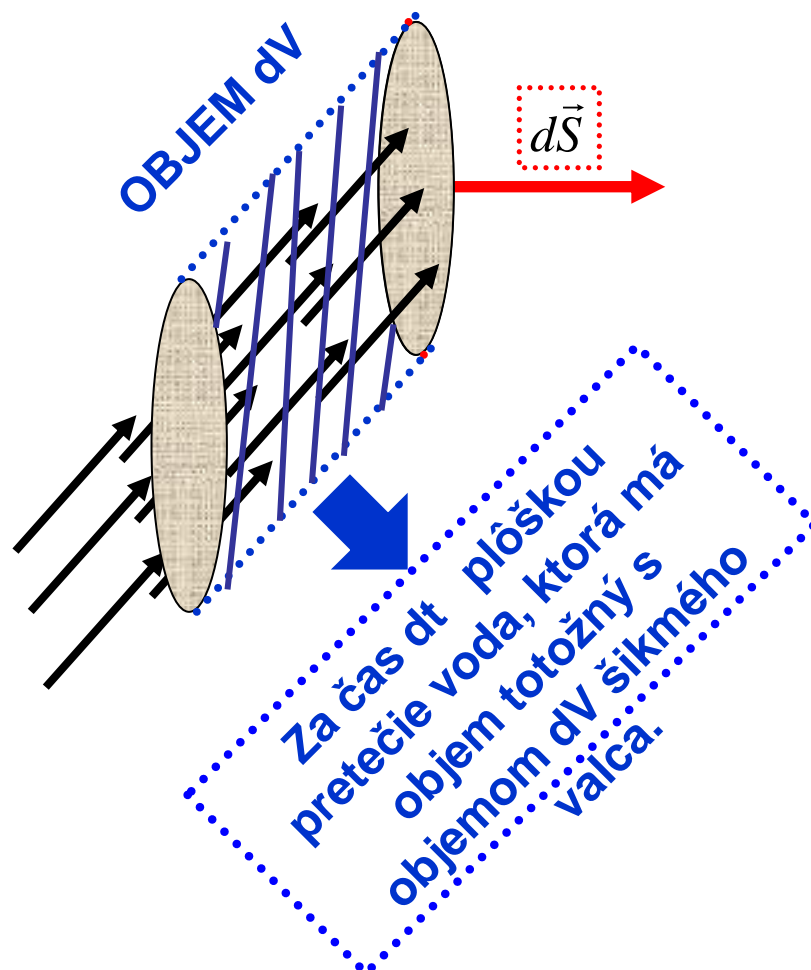
Zoberme najskôr infinitenzimálnu plochu dS na ktorej možno považovať rýchlosť kvapaliny za konštantnú

Umiestnime do rieky malú plochu dS a určme, koľko kvapaliny pretieklo cez ňu za krátky čas dt

Zoberme najskôr infinitenzimálnu plochu dS na ktorej možno považovať rýchlosť kvapaliny za konštantnú

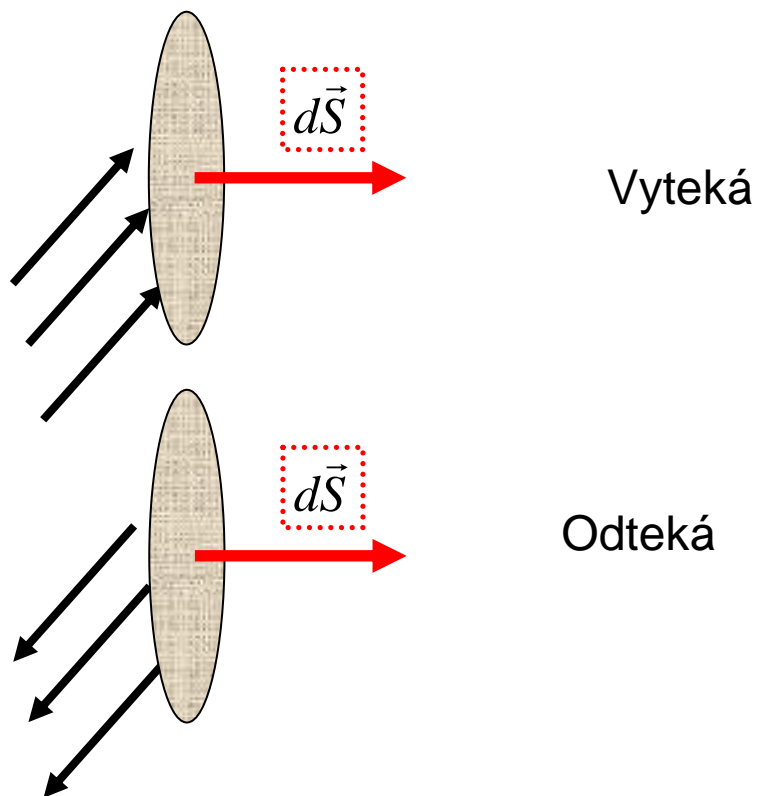
φ - uhol medzi vektorom $d\vec{S}$ a \vec{v}

$$\frac{dV}{dt} = dS v \cos \varphi = \vec{v} \cdot d\vec{S}$$

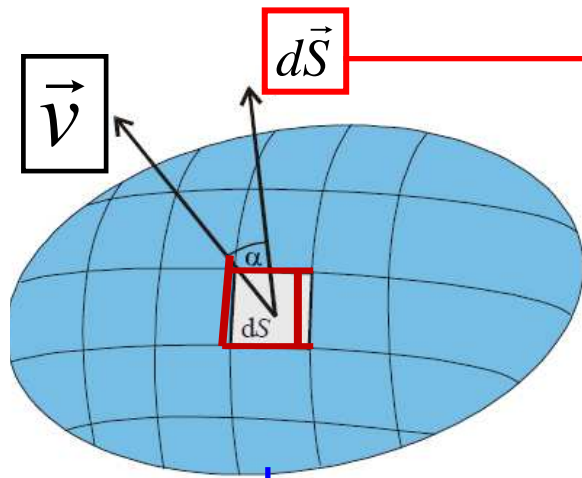
Objem kvapaliny pretečenej cez infinitenzimálnu plošku za jednotku času.

$$\frac{dV}{dt} = dS v \cos \varphi = \vec{v} \bullet d\vec{S}$$

Hodnota môže byť kladná, záporná, nulová

Tok cez uzavretú plochu

Vektory $d\vec{S}$ orientujeme von z uzavretej plochy

Na danej **infinitezimálnej ploche $d\vec{S}$** môžu nastať tieto možnosti:

$$\vec{v} \bullet d\vec{S} = \begin{cases} > 0 \\ = 0 \\ < 0 \end{cases}$$

Kvapalina vyteká z plochy $d\vec{S}$ von z uzavretej plochy Σ

To čo vytečie cez plochu $d\vec{S}$, to aj do nej vtečie

Kvapalina vteká cez plochu $d\vec{S}$ do vnútra uzavretej plochy Σ

Σ

Po sčítaní všetkých príspevkov zistíme, či v uzavretej ploche kvapalina vzniká, zaniká :

$$\oint_{\Sigma} \vec{v} \bullet d\vec{S} = \begin{cases} > 0 \\ = 0 \\ < 0 \end{cases}$$

Kvapalina vznikla

Kvapalina zanikla

Celková bilancia cez makroplochu

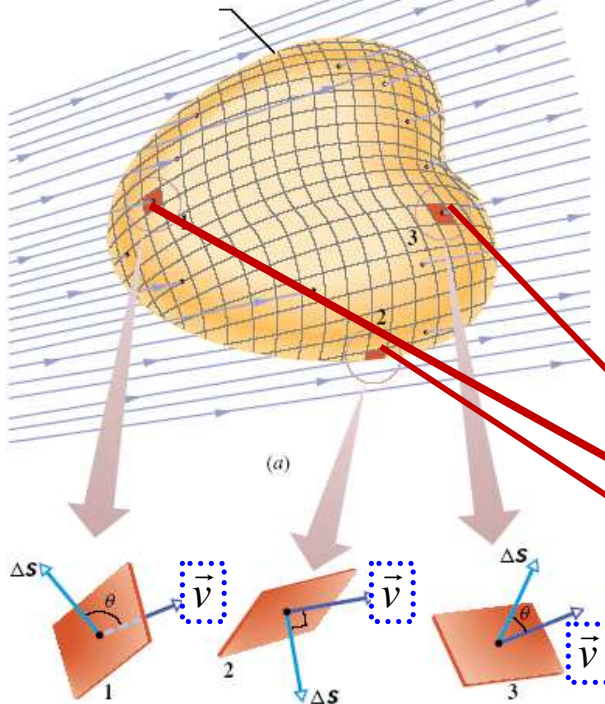
Po sčítaní
všetkých
príspevkov:

$$\oint \vec{v} \cdot d\vec{S} = \begin{cases} > 0 \\ = 0 \\ < 0 \end{cases}$$

Z uzavretej plochy prevláda vytekanie kvapalina nad vtekaním. Vo vnútri plochy je **žriedlo-prameň** kvapaliny.

To čo vytečie z uzavretého objemu, to aj vtečie

Z uzavretej plochy prevláda vtekanie kvapalina nad vytekaním. Vo vnútri plochy je **nor-hľač kvapaliny**.

VTEKÁ dovnútra VYTEKÁ von

Na danej **infinitezimálnej ploche dS** môžu nastať tieto možnosti:

$$\vec{v} \cdot d\vec{S} = \begin{cases} > 0 \\ = 0 \\ < 0 \end{cases}$$

> 0 → Kvapalina vyteká z plochy **dS** von z uzavretej plochy Σ

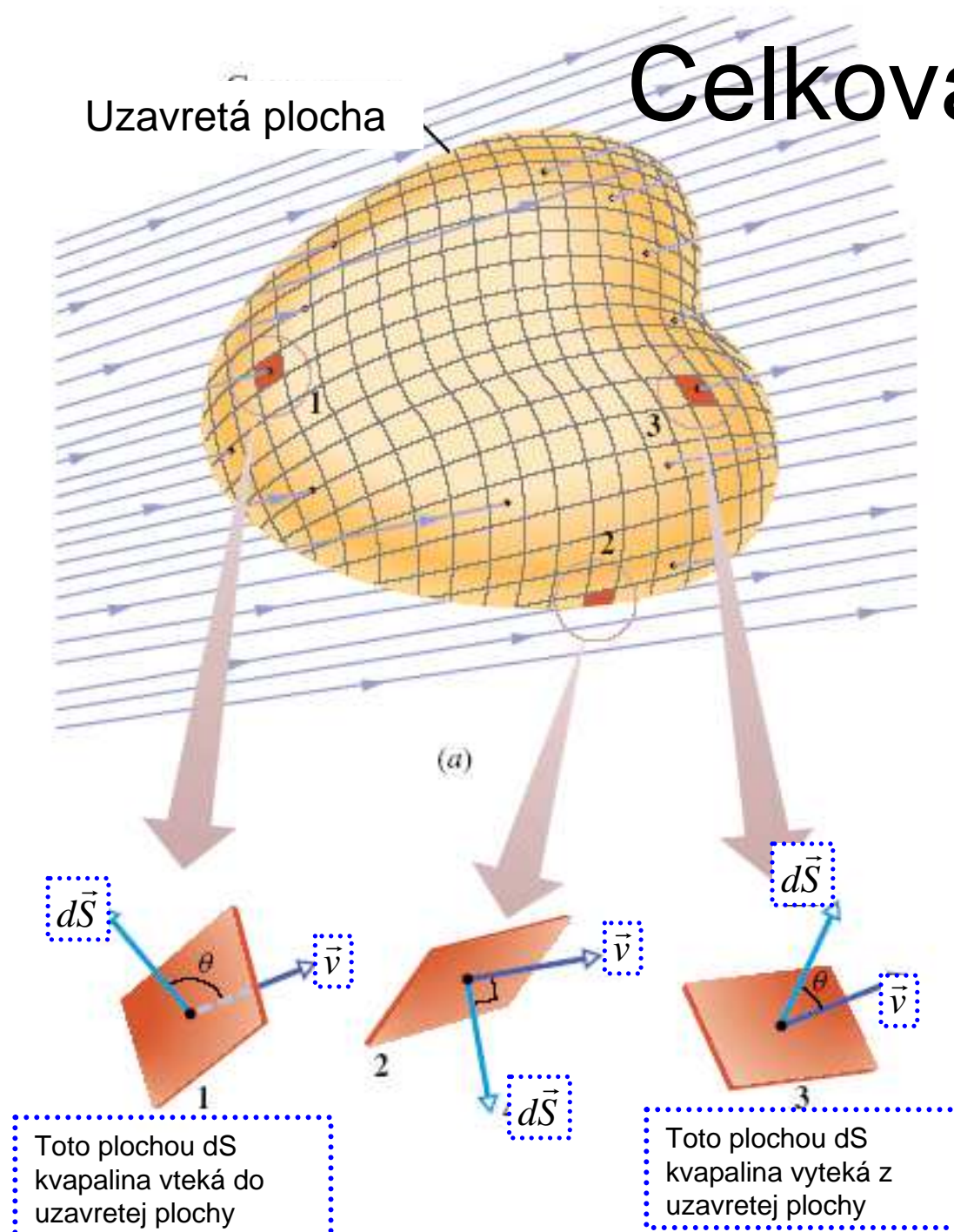
$= 0$ → To čo vytečie cez plochu **dS**, to aj do nej vtečie

< 0 → Kvapalina vteká cez plochu **dS** do vnútra uzavretej plochy Σ

Celková bilancia

Uzavretá plocha

MAKRO PLOCHA

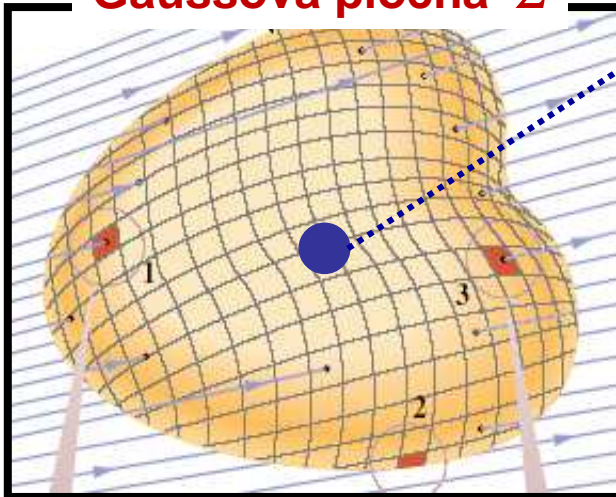
Množstvo kvapaliny „zrodenej“ v danom objeme, môžeme znormovať na jednotkový objem.

$$\frac{\oint_{\Sigma} d\vec{S} \cdot \vec{v}}{V} = \frac{\Phi}{V}$$

Nevýhoda – nie je to univerzálna charakteristika, závisí od voľby plochy

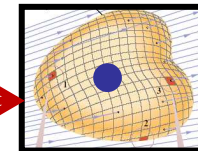
Bod, okolo ktorého sťahujeme plochu

Gaussova plocha Σ

Sťahujem plochu okolo bodu

$$V_{\Sigma} \rightarrow 0$$

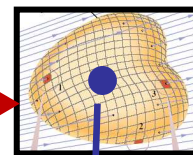
$$\text{div} \vec{v} = \lim_{V_{\Sigma} \rightarrow 0} \frac{\oint_{\Sigma} d\vec{S} \cdot \vec{v}}{V} = \lim_{V_{\Sigma} \rightarrow 0} \frac{\Phi}{V}$$

Gaussova plocha Σ

Sťahujem plochu okolo bodu

$$V_{\Sigma} \rightarrow 0$$

BODOVÁ CHARAKTERISTIKA POĽA

$$\text{div} \vec{v} = \lim_{V_{\Sigma} \rightarrow 0} \frac{\oint_{\Sigma} d\vec{S} \cdot \vec{v}}{V} = \lim_{V_{\Sigma} \rightarrow 0} \frac{\Phi}{V}$$

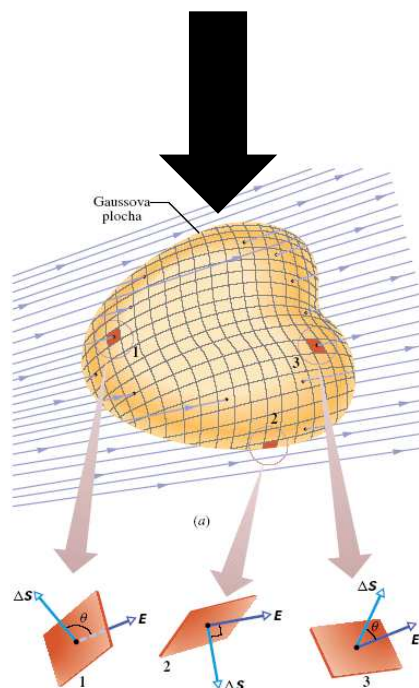
Divergencia je objemová hustota výtoku danej vektorovej veličiny cez uzavretú plochu, a teda určuje výtok kvapaliny z daného bodu t.j. určuje, koľko **kvapaliny za jednotku času na jednotku objemu v danom mieste vzniklo**.

Ak divergencia je kladná, v danom mieste je **žriedlo** kvapaliny
Ak divergencia záporná, v danom mieste je **nor** kvapaliny

Množstvo kvapaliny vzniknutej v uzavretej ploche za jednotku času môžeme určiť tak, že si nevšímame vnútro, ale spočítame celkové množstvo kvapaliny, ktoré za jednotku času vstúpilo (vystúpilo) povrchom

ALEBO : spočítame aké množstvo kvapaliny vzniklo vo vnútri objemu, poprípade zaniklo

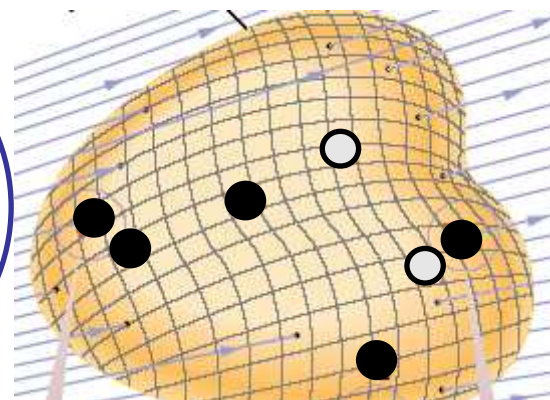
Porucha toku

Gaussova veta

Gaussova veta

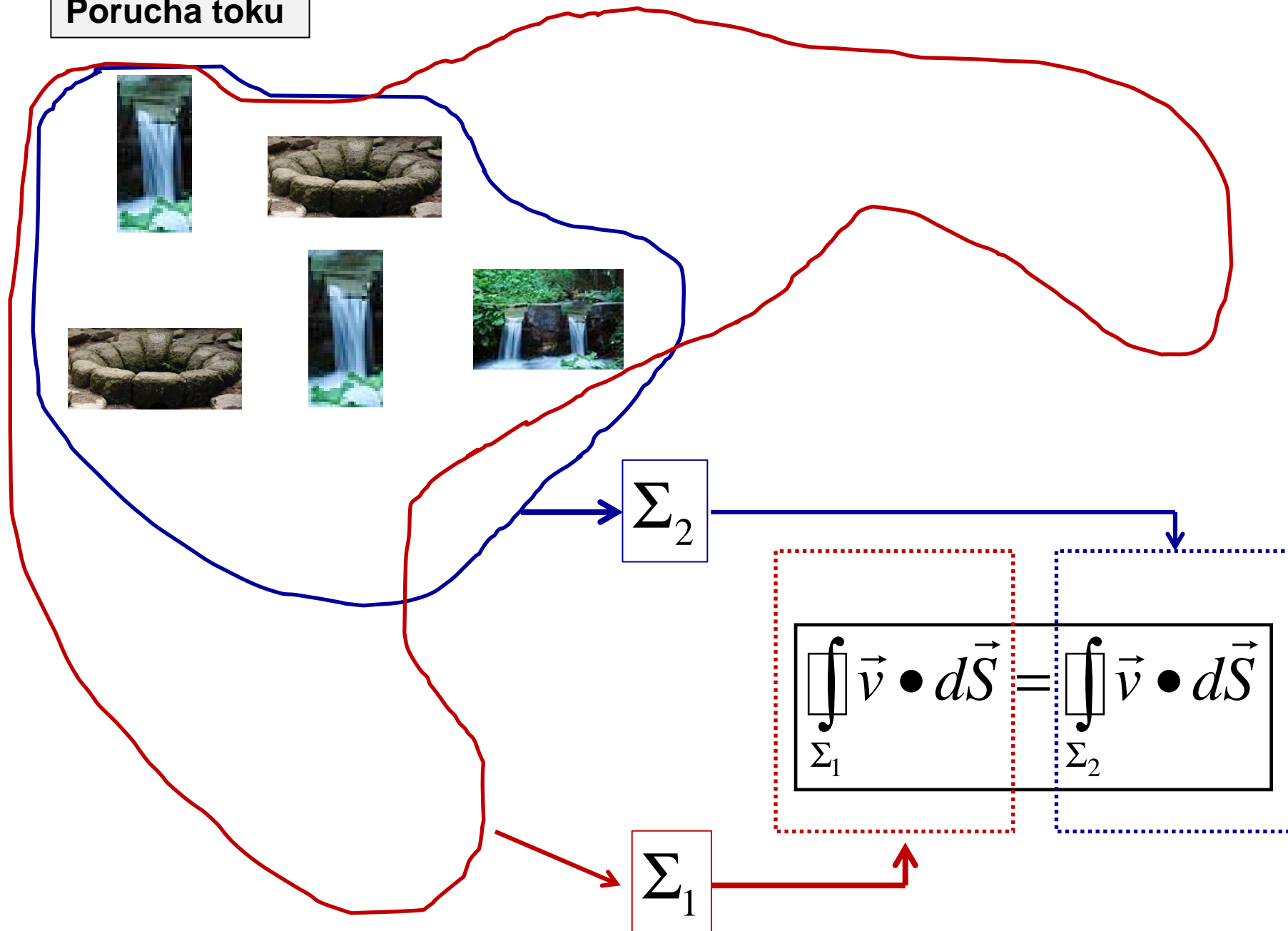
$$\oint_{\Sigma_{\text{makro}}} d\vec{S} \cdot \vec{v} = \int_{V_{\Sigma_{\text{makro}}}} \boxed{\text{div } \vec{v} dV}$$

Množstvo kvapaliny vzniknutej v uzavretej ploche za jednotku času môžeme určiť tak, že spočítame celkové sumárne množstvo kvapaliny, ktoré za jednotku času vyteklo povrchom.

Množstvo kvapaliny vzniknutej v uzavretej ploche za jednotku času môžeme určiť tak, že spočítame aké sumárne množstvo kvapaliny vzniklo v jednotlivých infinitezimálnych objemoch.

Porucha toku

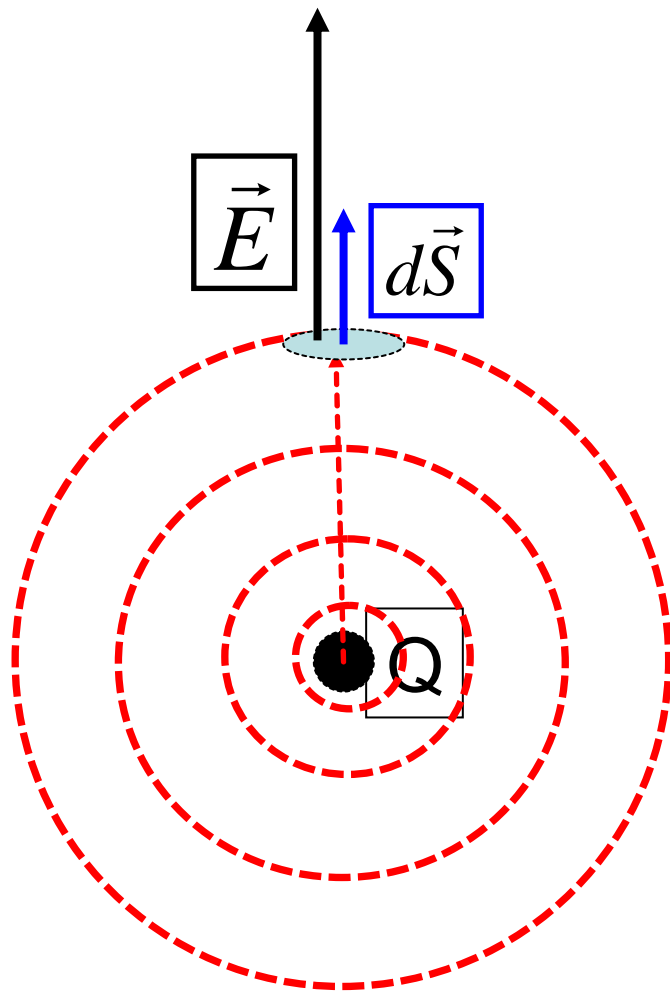

**TOK INTENZITY
ELEKTRICKÉHO POĽA**

Hľadájme žriedlo elektrického poľa

Zobereme najjednoduchšiu možnú plochu – guľovú a začneme zmenšovať jej polomer. Pre mikroplochu je jedno z akej makroplochy vznikla

Tok intenzity cez guľovú plochu

Σ'

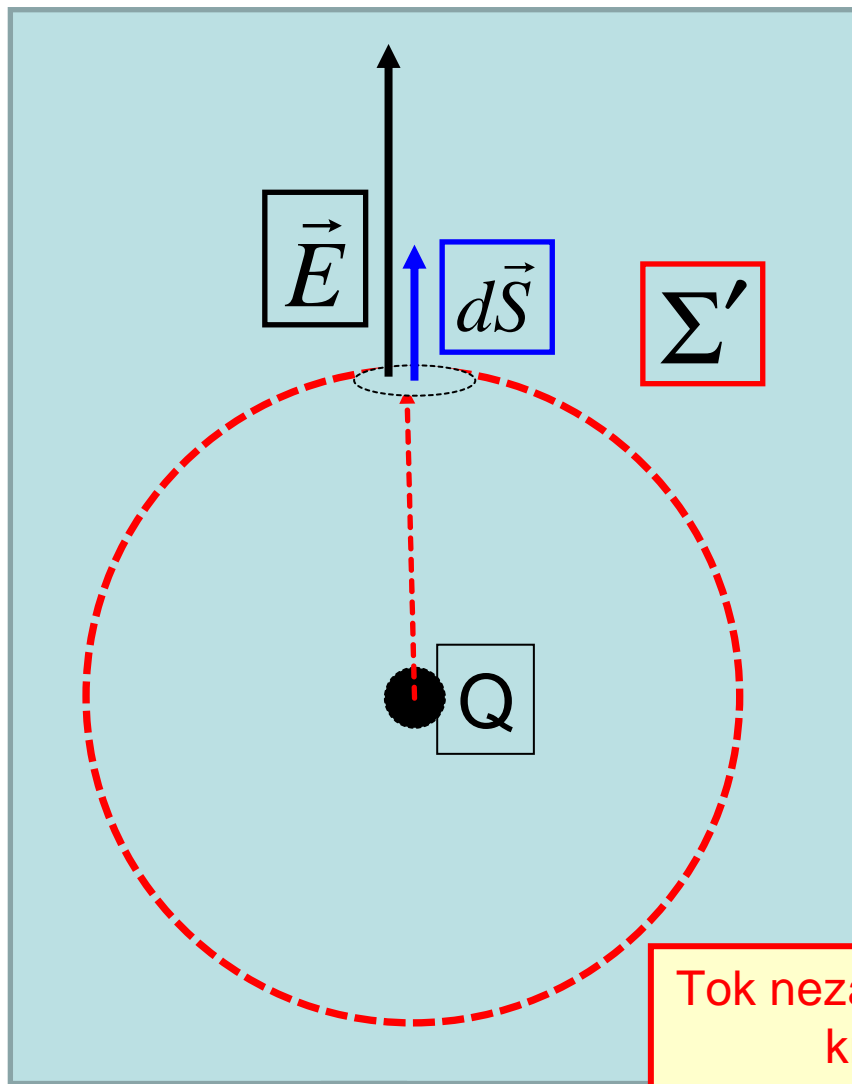
$$\vec{E} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Q}{r^3} \vec{r}$$

$$\oint_{\Sigma'} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

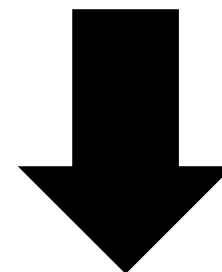
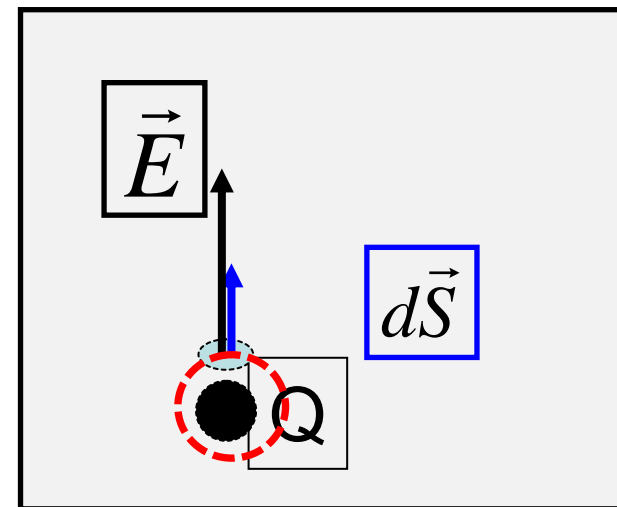
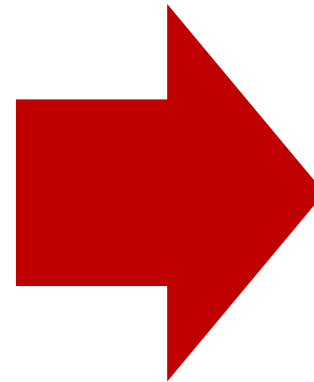
$r \rightarrow 0$

Tok nezávisí od polomeru kružnice,
kružnica môže mať aj
infinitenzimálny polomer

Zdrojom toku intenzity cez uzavretú
plochu je náboj.

$$R \rightarrow 0$$

Tok nezávisí od polomeru kružnice,
kružnica môže mať aj
infinitenzimálny polomer

$$\oint_{\Sigma_{makro}} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

$$\oint_{\Sigma_{mikro}} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \text{div} \vec{E} dV = \frac{\rho dV}{\epsilon_0}$$

Diferenciálna forma

$$\operatorname{div} \vec{E} = \frac{\rho}{\varepsilon_0}$$

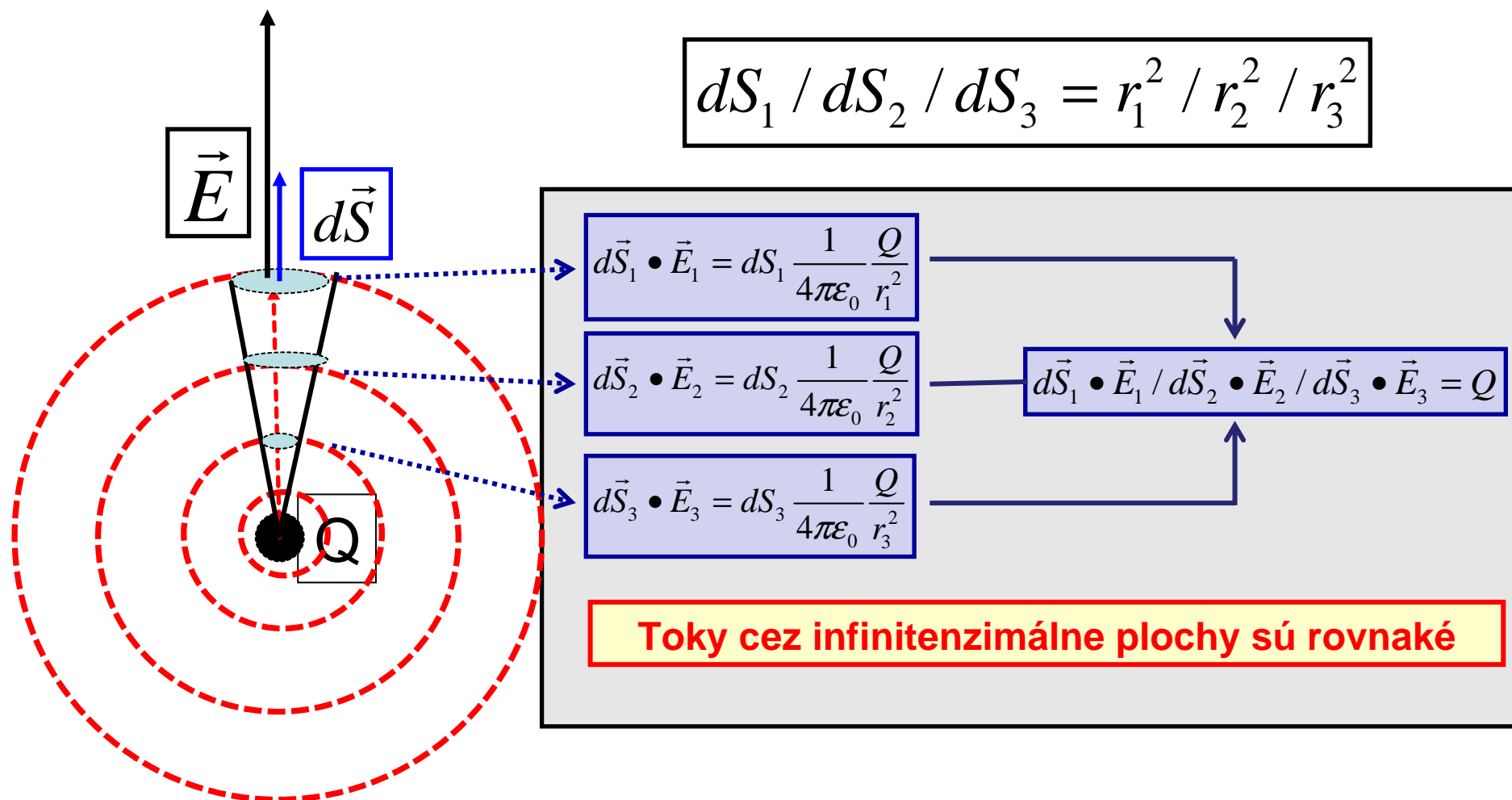
Žriedlami elektrického poľa sú elektrické náboje

Podme určovať tok cez
ľubovoľný tvar makroplochy,
ktorá ohraničuje bodový náboj

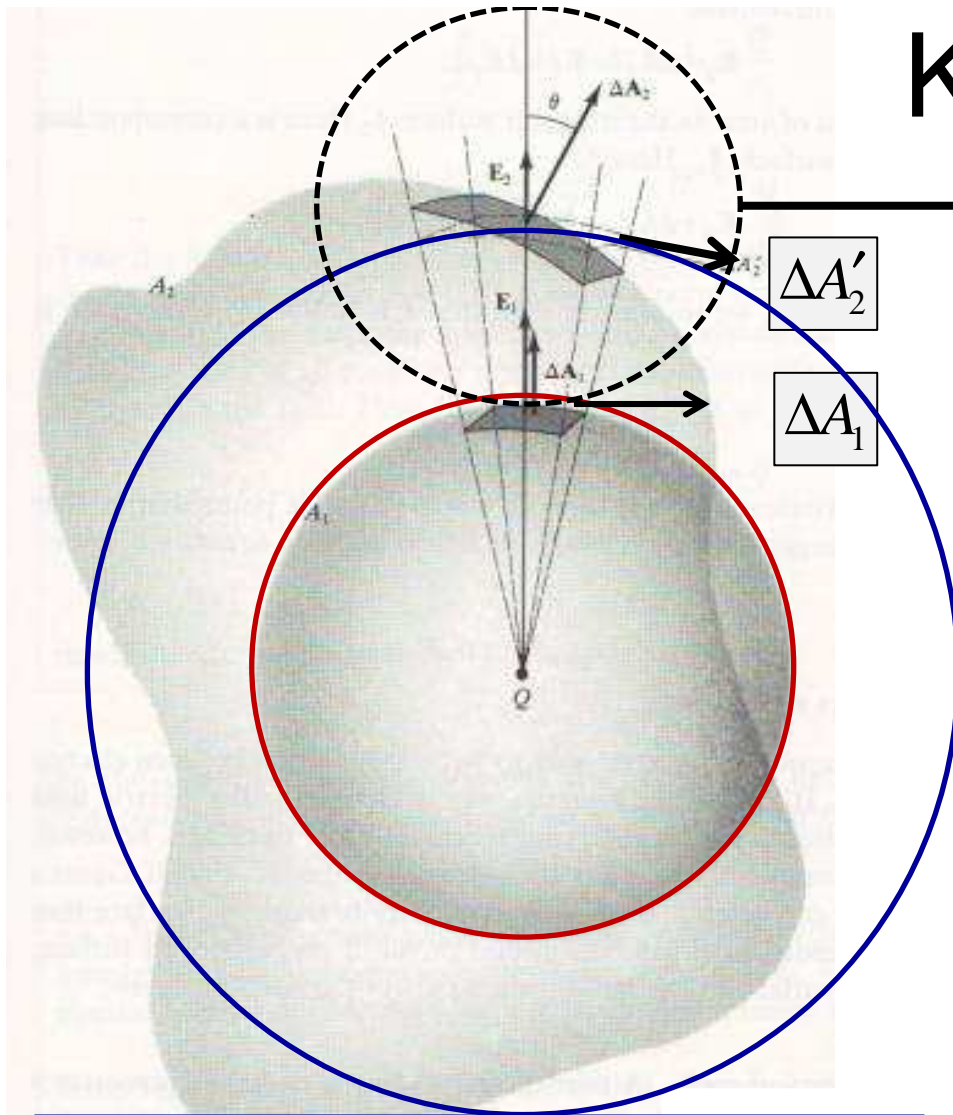
Najjednoduchšia makroplocha – guľová

Nájdime dôvod, prečo tok
nezávisí od polomeru guľovej
plochy

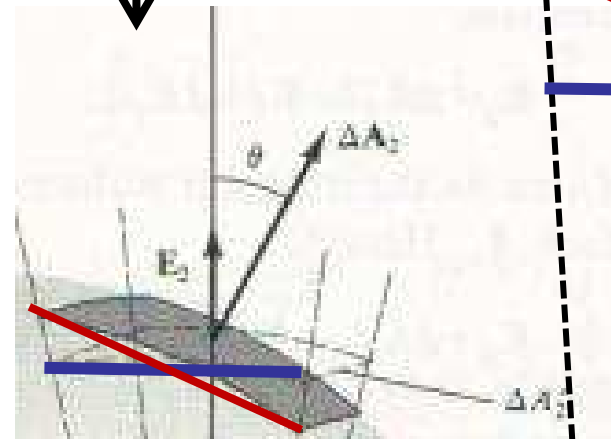
Tok intenzity cez guľovú plochu

Komplikovanejšia plocha

Gule, ktorej stredy sú totožné s polohou náboja

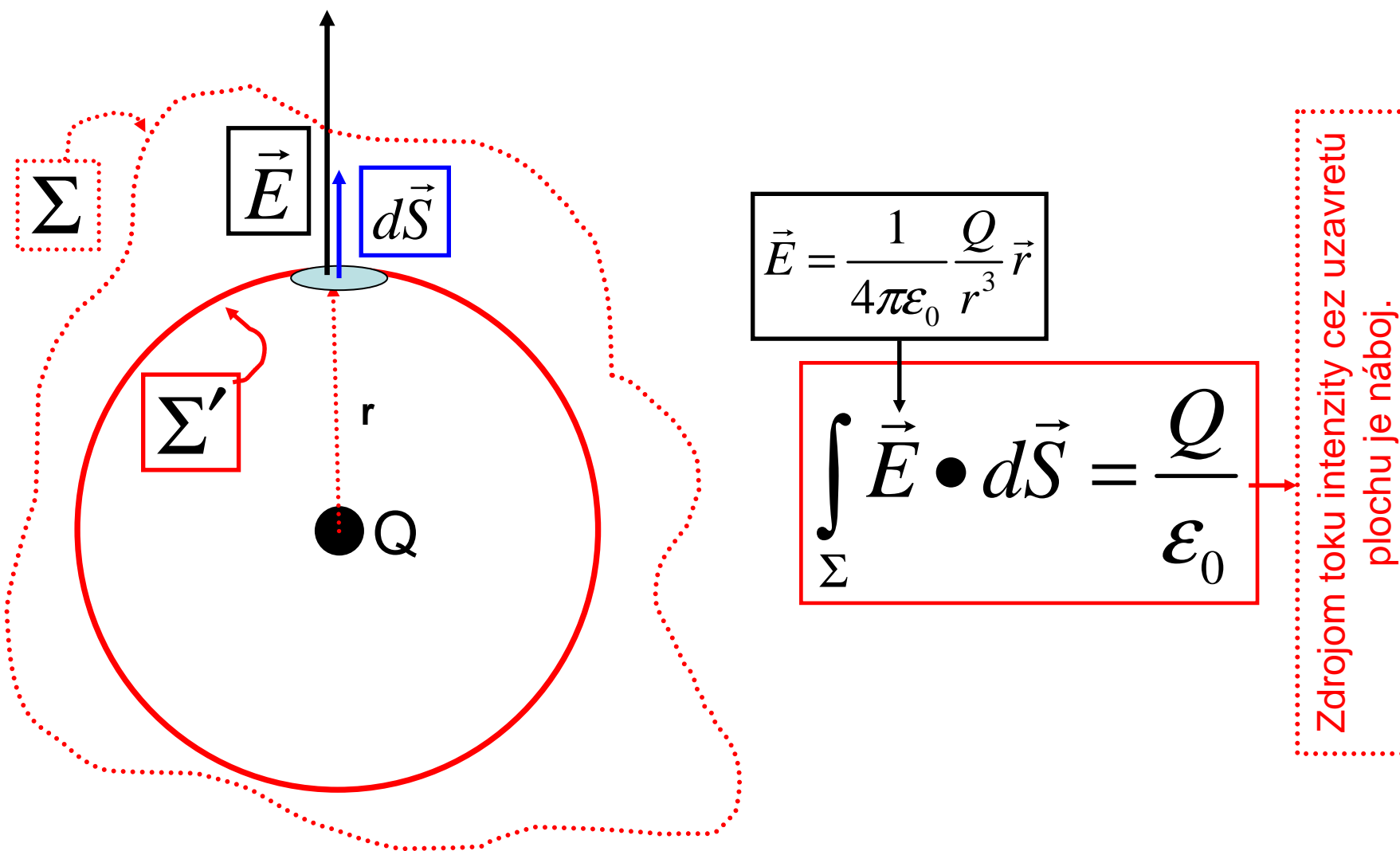
ΔA_2

$\Delta A'_2$

$$\Delta A_2 \cos \theta = \Delta A'_2$$

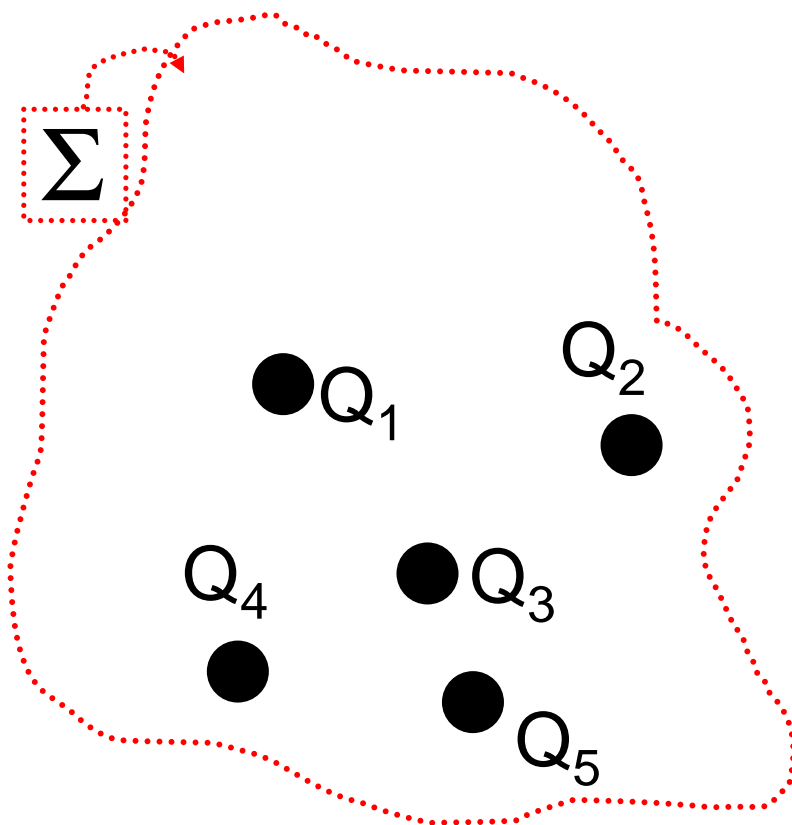
$$\Delta \phi_2 = \vec{E}_2 \cdot \Delta \vec{A}_2 = E_2 \Delta A_2 \cos \varphi = E_2 \Delta A'_2 = \Delta \phi_1$$

Tok intenzity cez ľubovольnú uzavretú plochu

Gaussov zákon v integrálnom tvare

$$\int_{\Sigma} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \int_{\Sigma} \left[\sum_i \vec{E}_i \right] \cdot d\vec{S} = \sum_i \int_{\Sigma} \vec{E}_i \cdot d\vec{S} = \sum_i \frac{Q_i}{\epsilon_0}$$

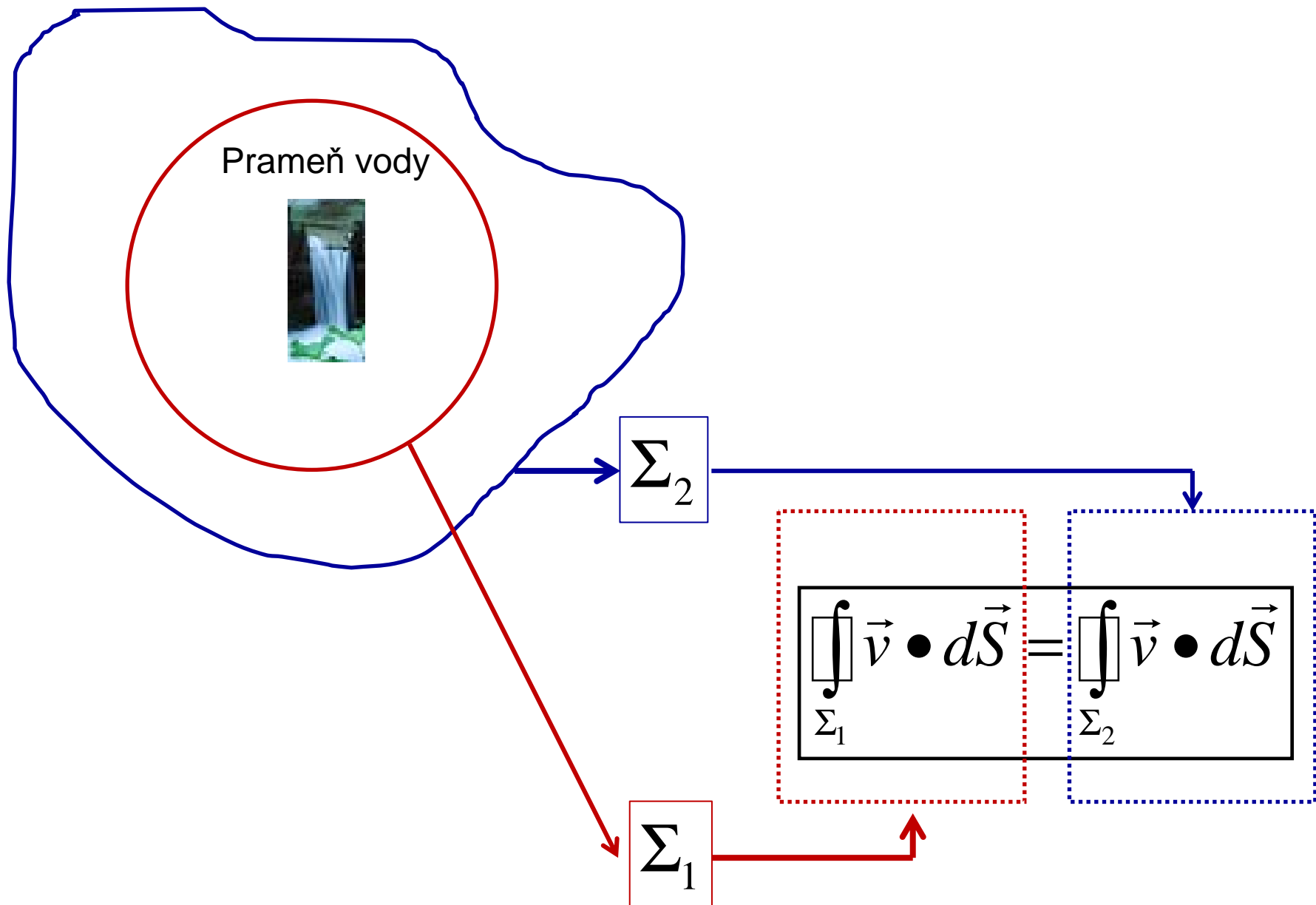

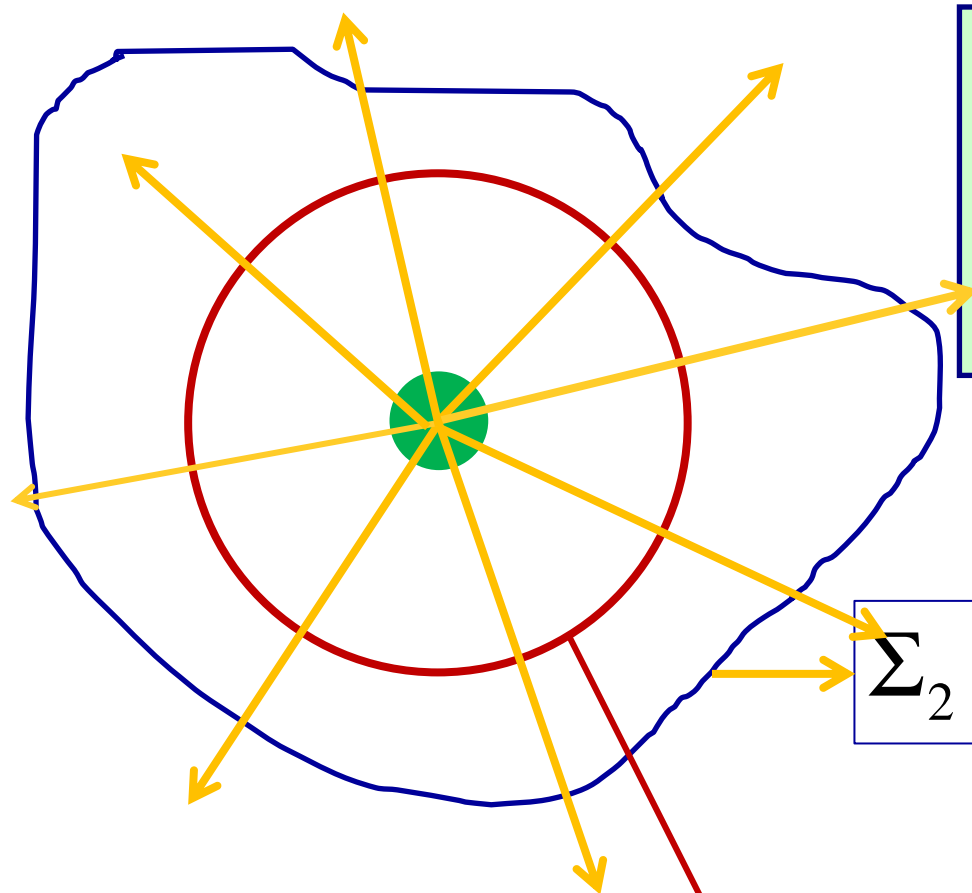
$$\int_{\Sigma} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{\sum_i Q_i}{\epsilon_0}$$

Celkový náboj, ktorý je uzavretý pod
integračnou plochou.

Gaussov zákon :

Tok vektora intenzity
elektrostatického poľa vo vákuu cez
uzavretú plochu sa rovná podielu
celkového náboja uzavretého touto
plochou a permitivity vákuu.

Z analógie s tokom vody je zrejmé, že výtok z plochy Σ_2 je rovnaký ako výtok zo sféry Σ_1 , lebo v priestore medzi sférou Σ_1 a plochou Σ_2 nie sú žiadne zdroje ani nory toku (**t.j. náboje**).

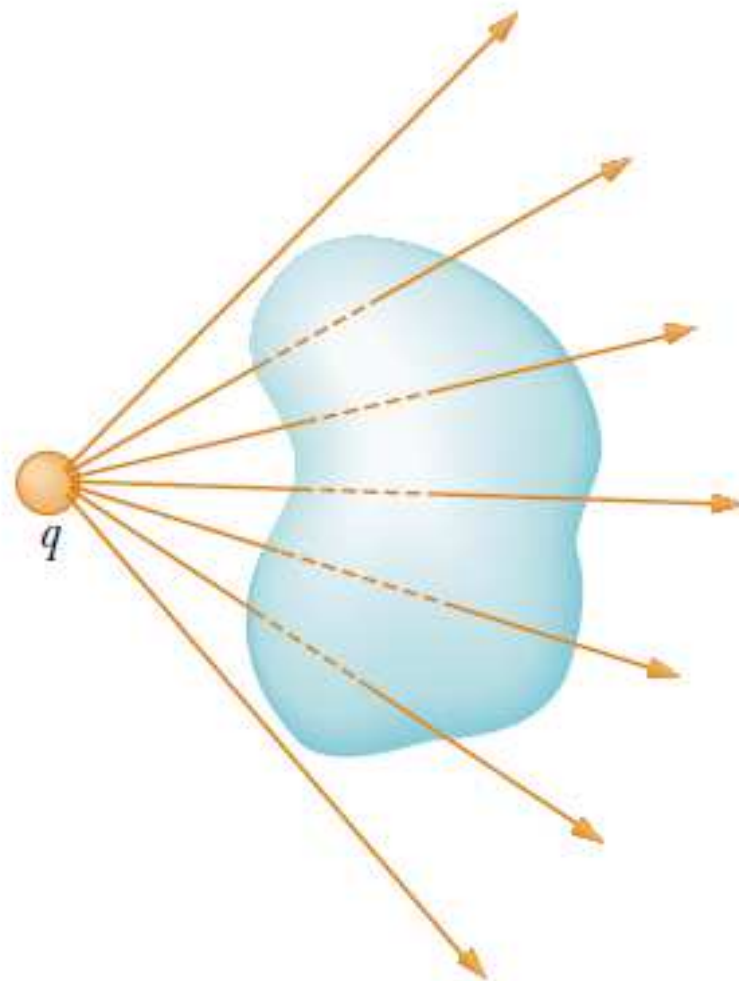
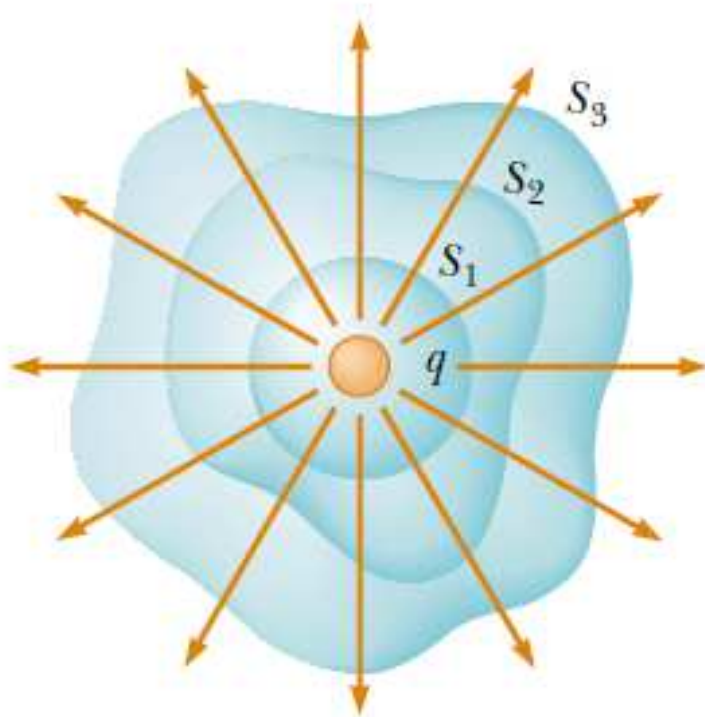
Σ_2

$$\oint_{\Sigma_1} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \oint_{\Sigma_2} \vec{E} \cdot d\vec{S}$$

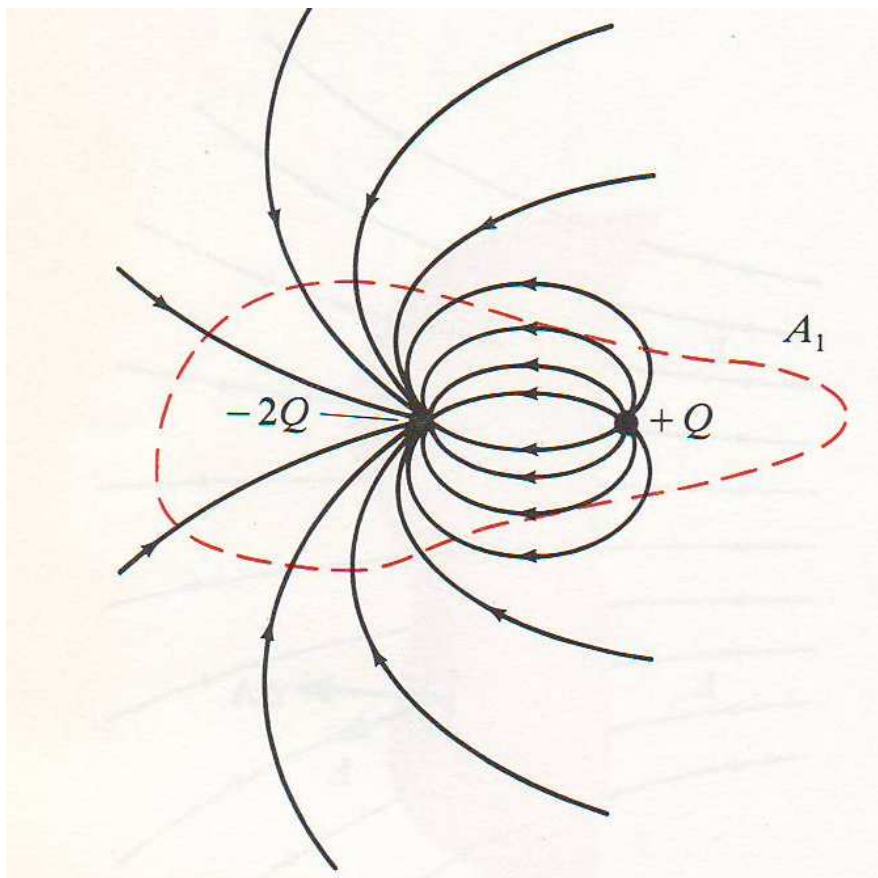
Σ_1

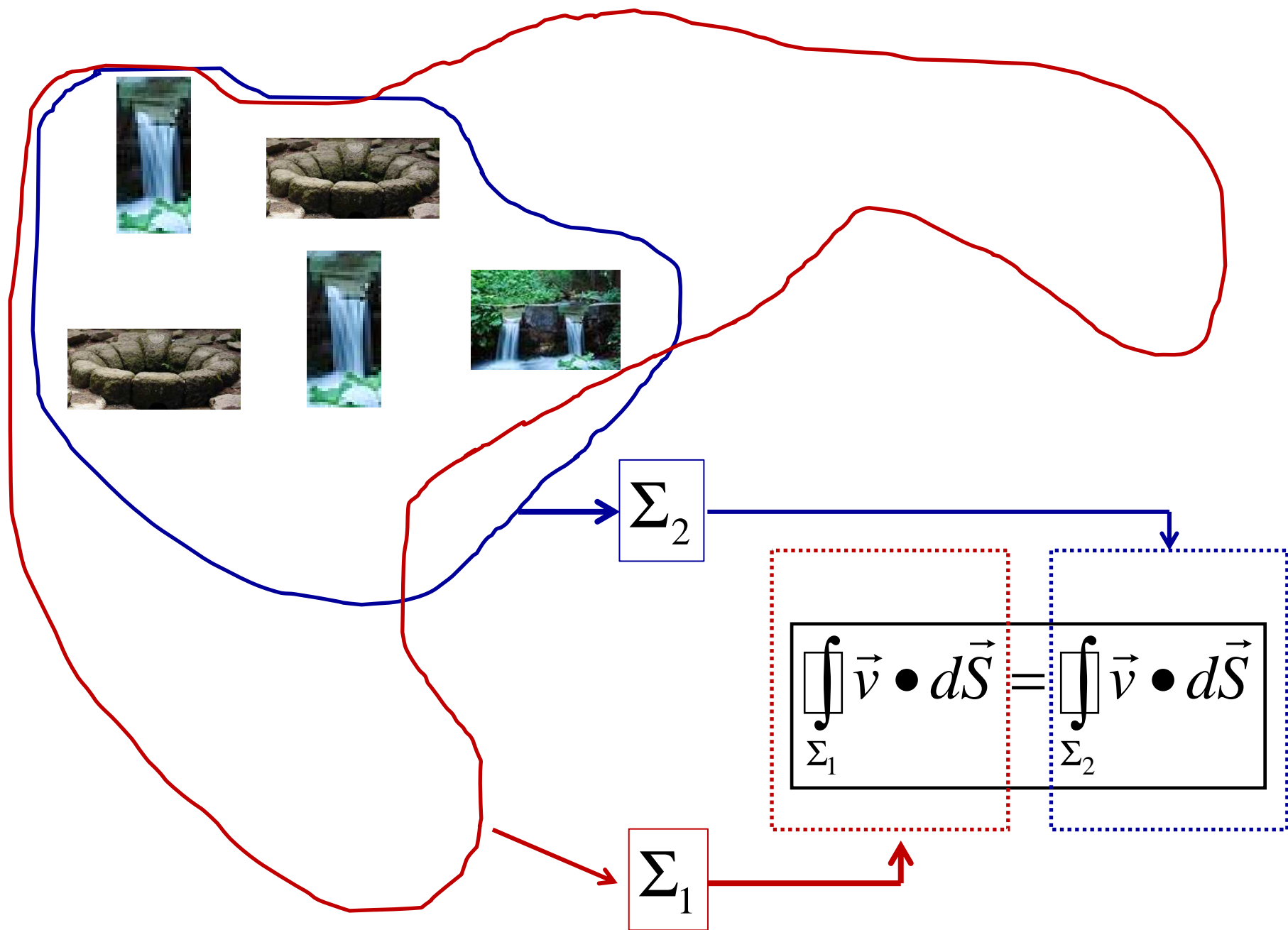
Interpretacia cez siločiare

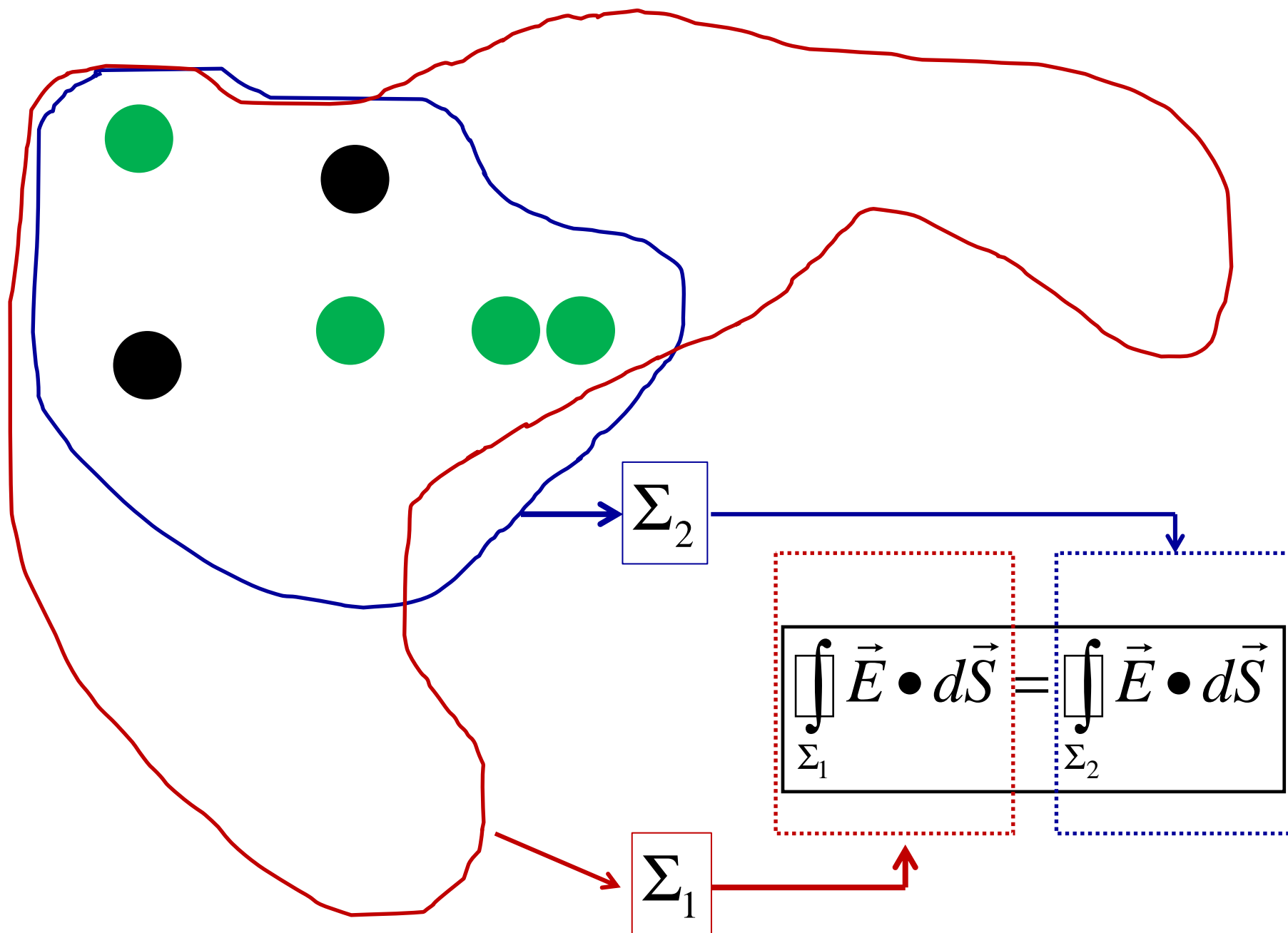
$$dN = \vec{E} \bullet d\vec{S}$$

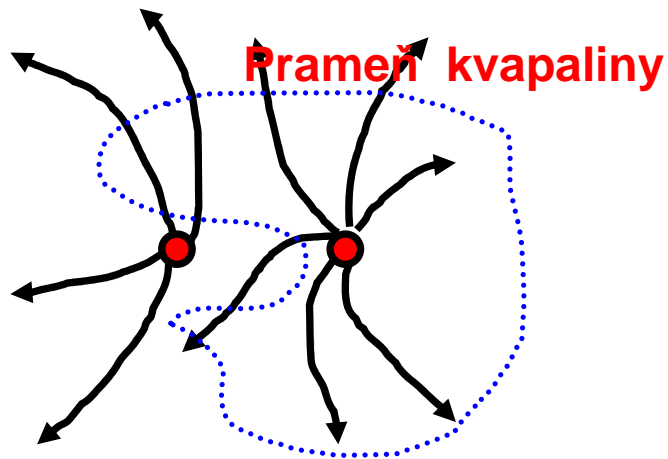

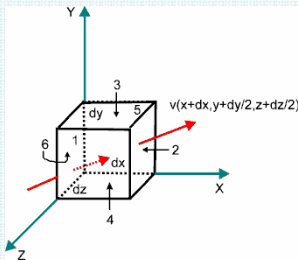

Vizualizácia:

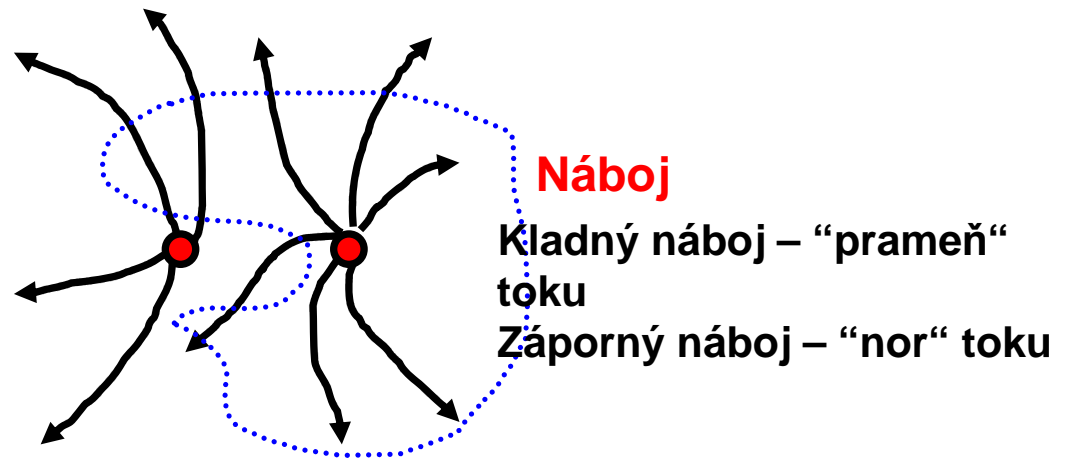
Prúdnice – orientované čiary, ktorých dotyčnica má v každom bode smer rýchlosti prúdenia kvapaliny.

Infinitenzimálny
element prispieval k
celkovému toku

$$\oint_{\text{kva'der}} d\vec{S} \cdot \vec{v} = \text{div} \vec{v} dV$$

Tok vektora rýchlosti určuje celkový výtok kvapaliny cez uzavretú plochu a o jeho veľkosti rozhodujú len zdroje a nory kvapaliny nachádzajúce sa pod uzavretou plochou. Tento tok **neovplyvňujú zdroje a nory kvapaliny umiestnené mimo uzavretej plochy**. Ak by sa totiž kvapalina z externých zdrojov a nôr dostala do uzavretej plochy, na inom mieste by vytiekla a preto neprispieva do výsledného toku.

Vizualizácia:

Siločiary – orientované čiary, ktorých dotyčnica má v každom bode smer intenzity elektrického poľa.

Náboj

Kladný náboj – “prameň” toku

Záporný náboj – “nor” toku

Infinitenzimálny
element prispieval k
celkovému toku:

$$\oint_{\Sigma'} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

Tok vektora intenzity je určený nábojom pod uzavretou plochou. Tento tok neovplyvňujú náboje umiestnené mimo uzavretej plochy. Ak by sa totiž siločiara z externých nábojov dostala do uzavretej plochy, na inom mieste by vyšla von

Prvá Maxwellova rovnica

Integrálna forma

$$\oint_{\Sigma} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

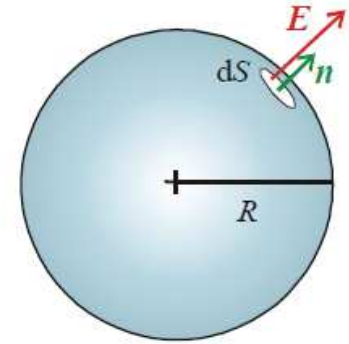
Diferenciálna forma

$$\operatorname{div} \vec{E} = \frac{\rho}{\epsilon_0}$$

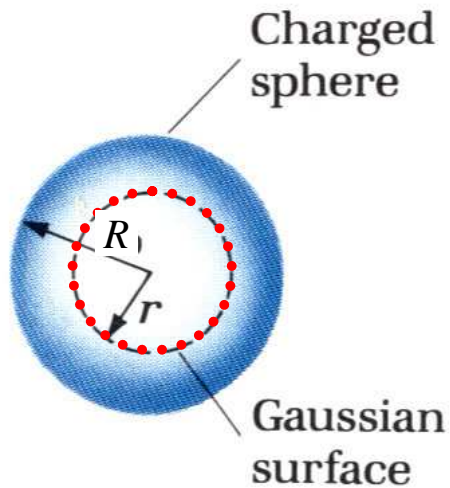
Žriedlami elektrického poľa sú elektrické náboje

Aplikácie gausovej vety

Pole homogéne nabitej gule

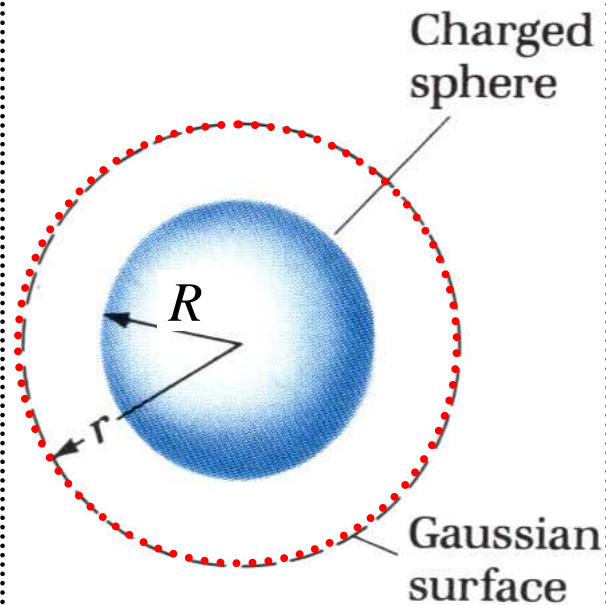

Vo vnútri gule

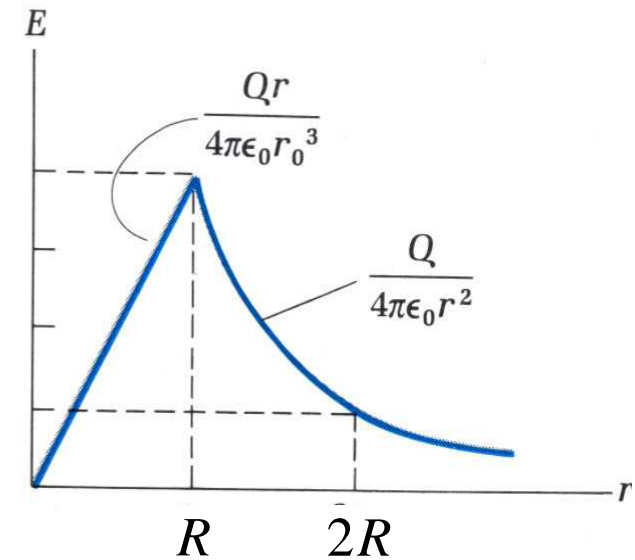

Uzavretá
integračná plocha
 $r < R$

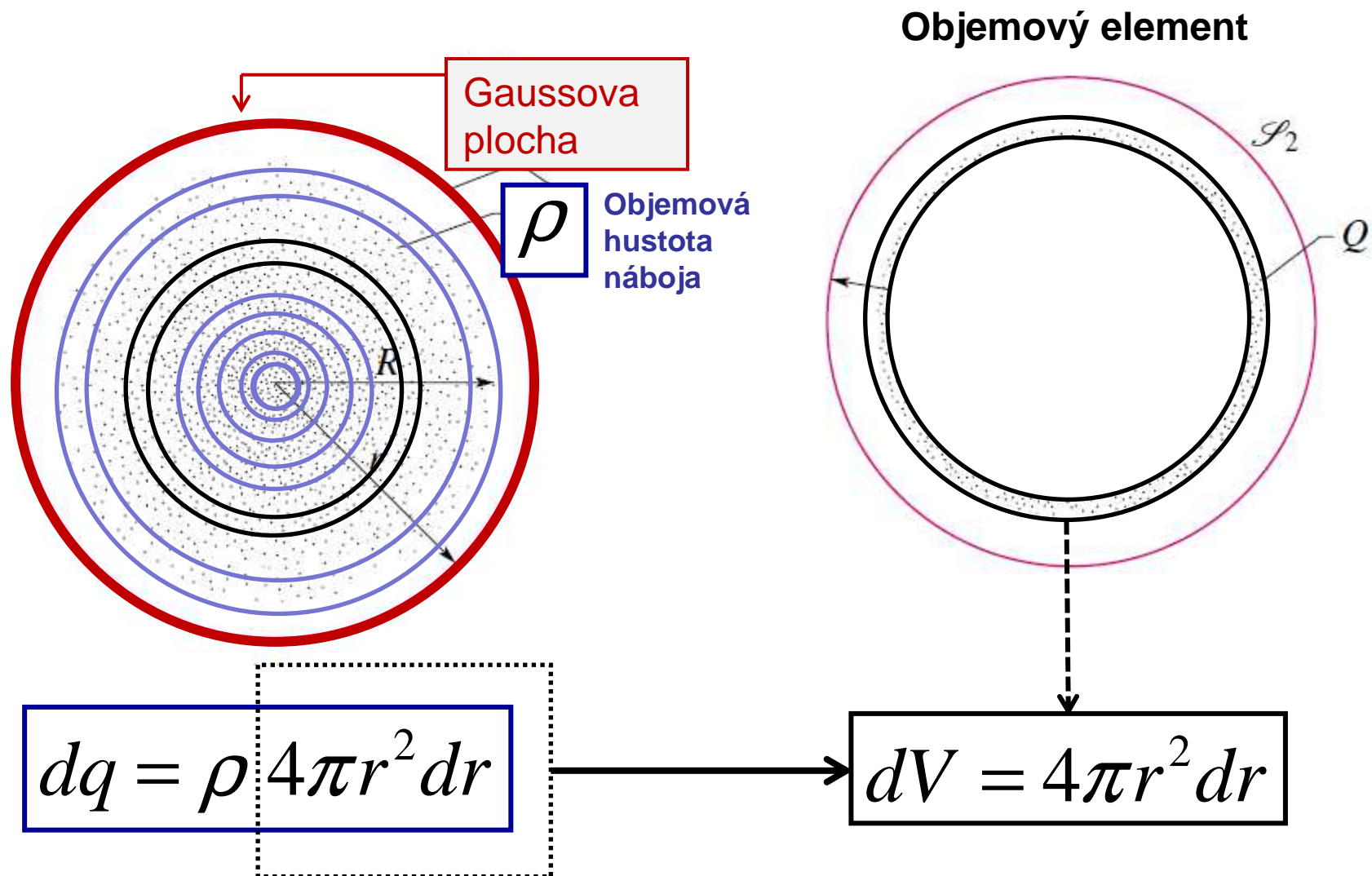
Mimo gule

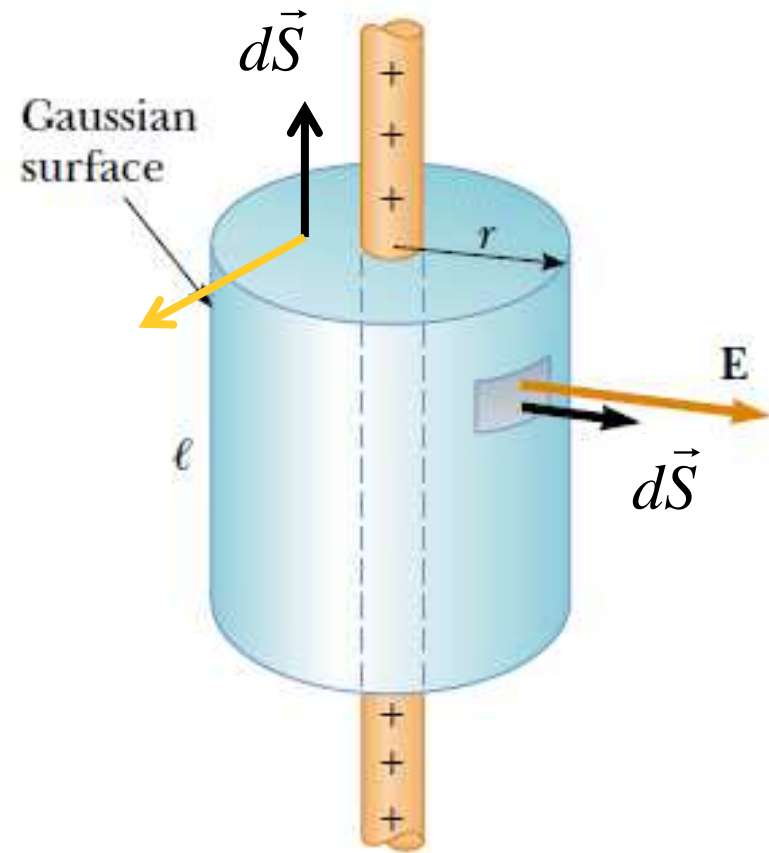
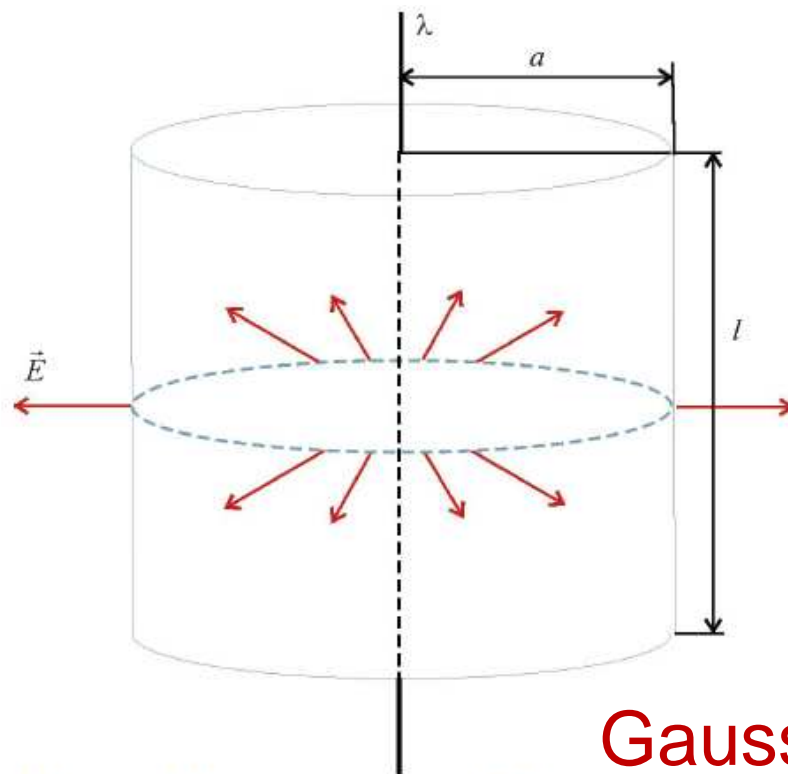
Uzavretá
integračná plocha
 $r > R$

Guľová symetria

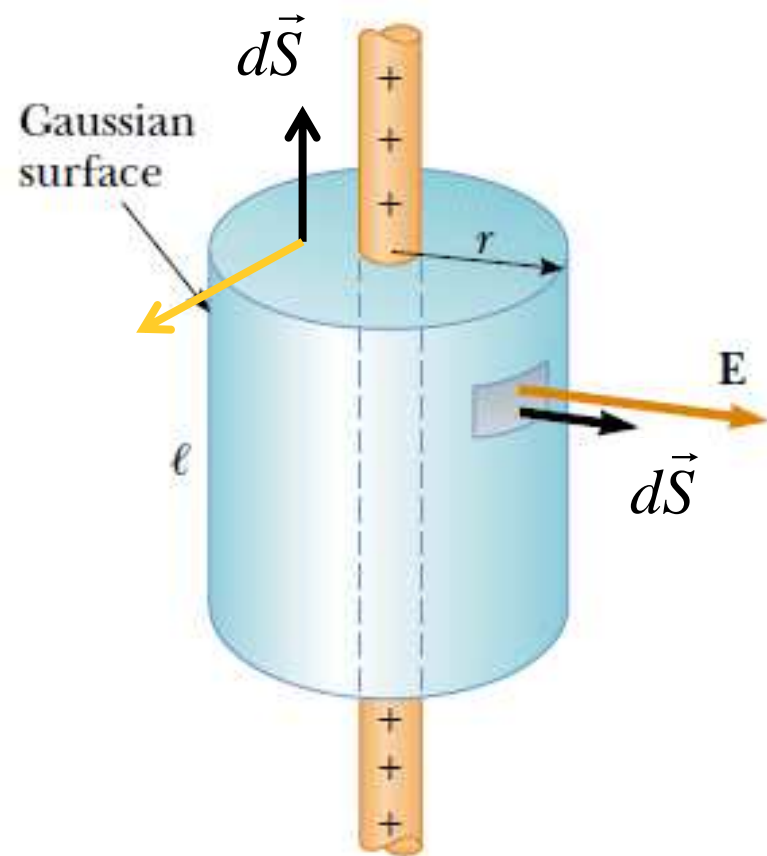

Pole homogénne nabitého vlákna

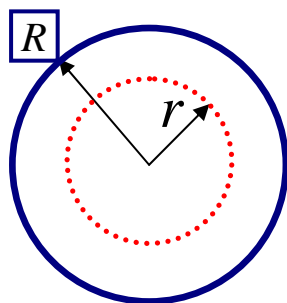
Gaussova plocha je valcová

$$\oint_{\Sigma} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \int_{\text{plast}} \vec{E} \cdot d\vec{S} + \cancel{\int_{\text{podstava1}} \vec{E} \cdot d\vec{S}} + \cancel{\int_{\text{podstava2}} \vec{E} \cdot d\vec{S}}$$

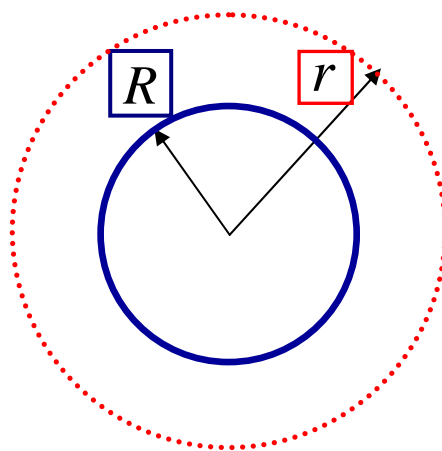
Pole homogéne povrchovo nabitej gule

Vo vnútri gule

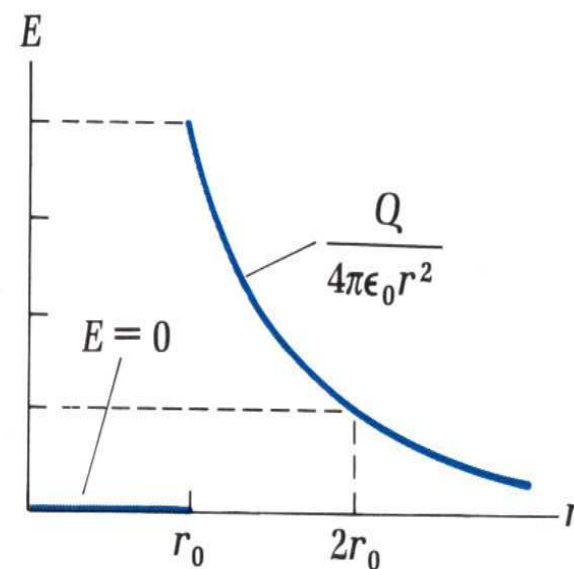
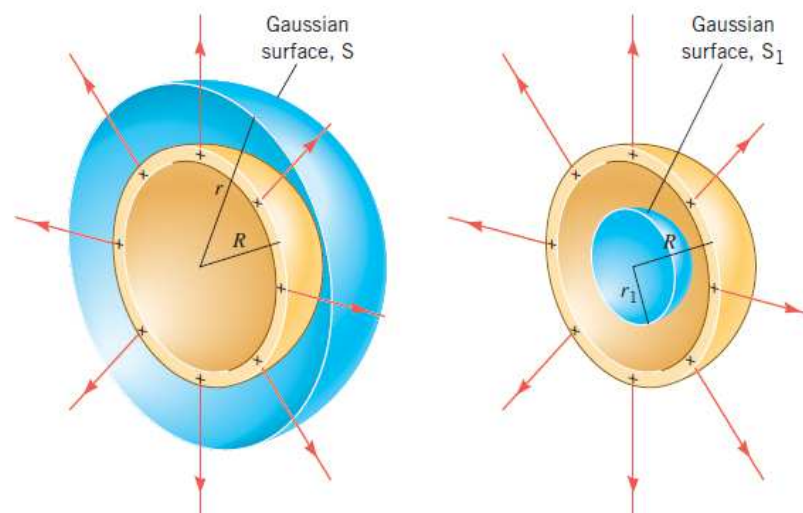

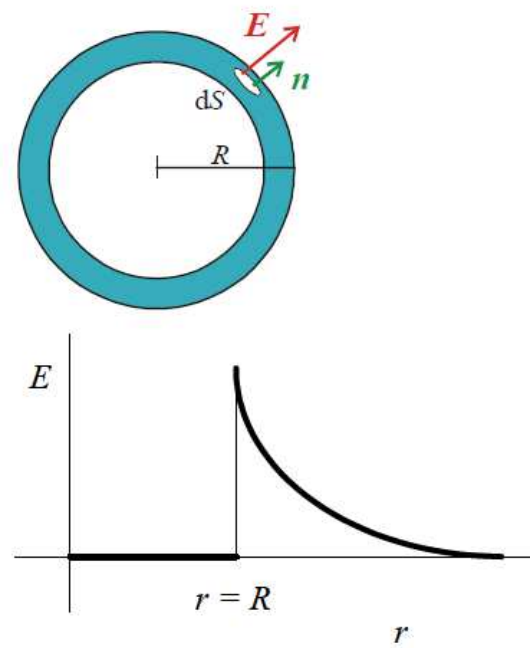
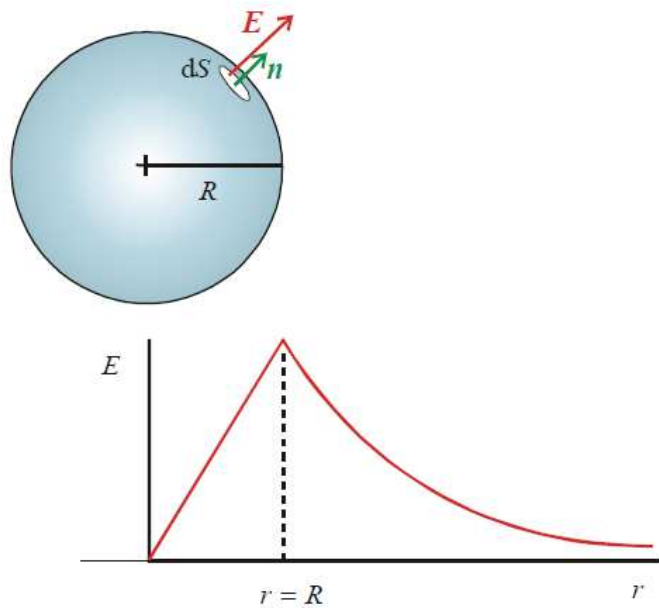
Uzavretá integračná
plocha
 $r < R$

Mimo gule

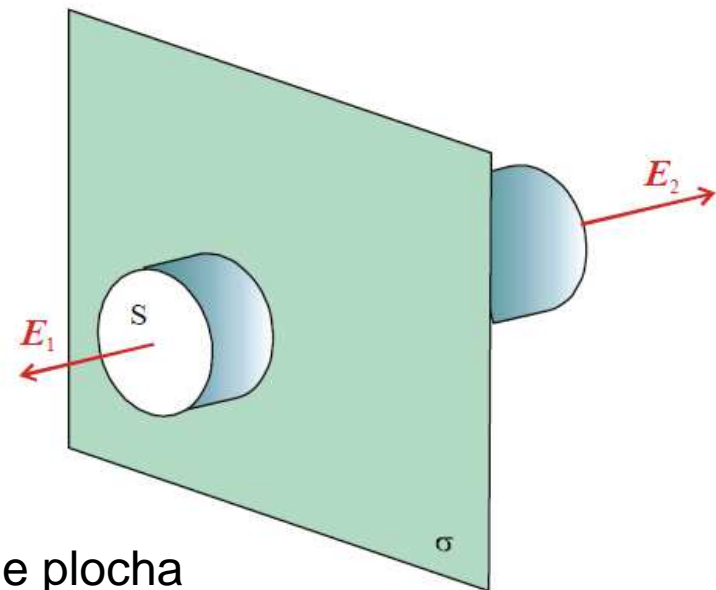
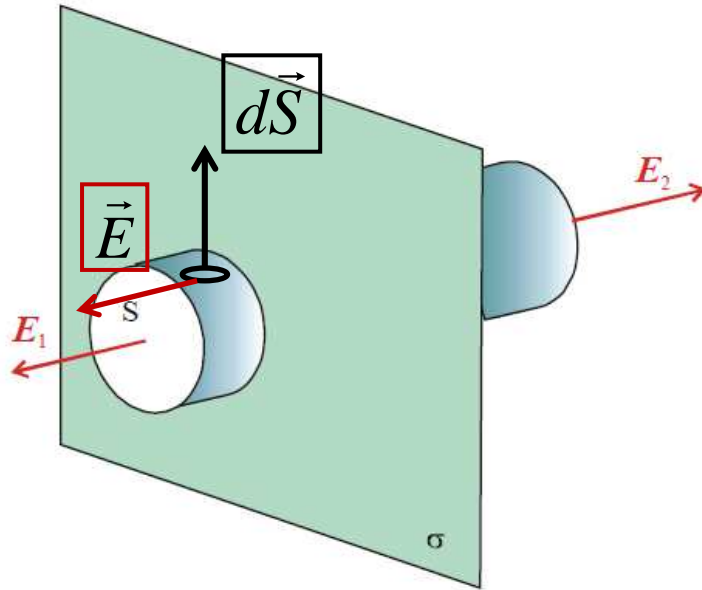

Uzavretá integračná plocha
 $r > R$

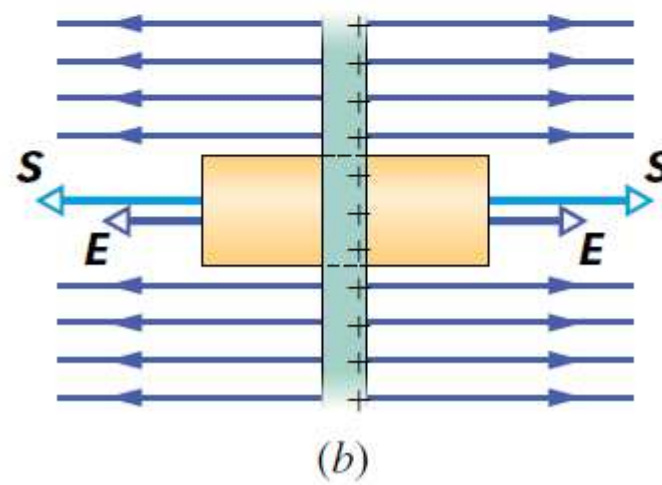
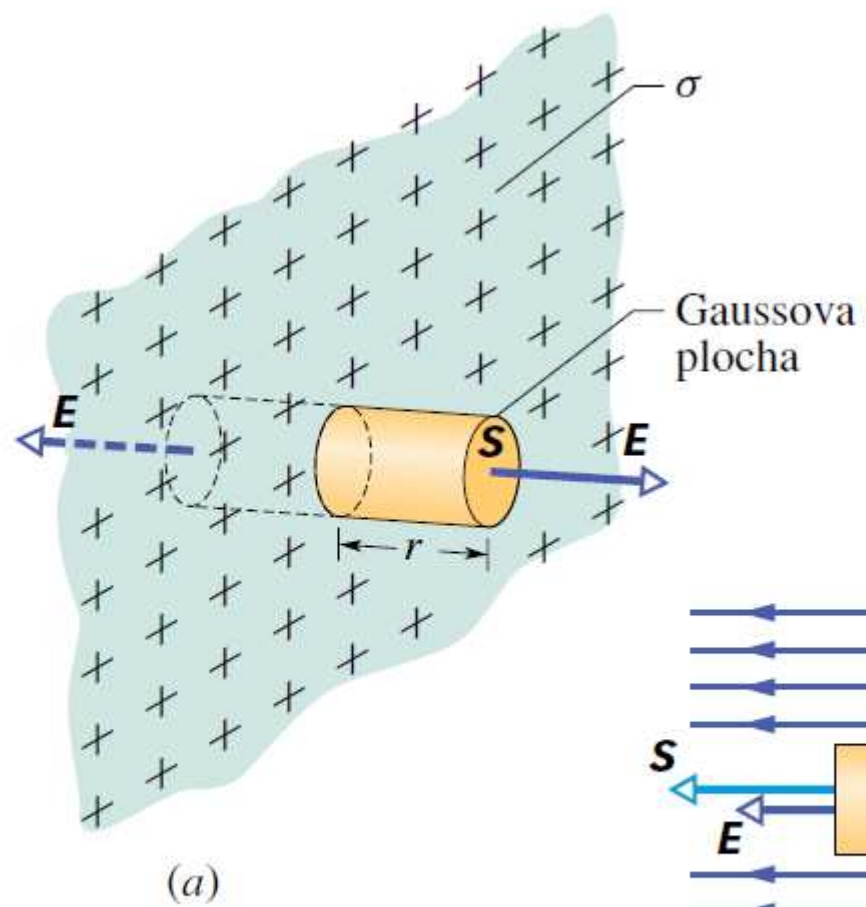
Pole homogénne nabitej dosky

S je plocha
prierezu valca

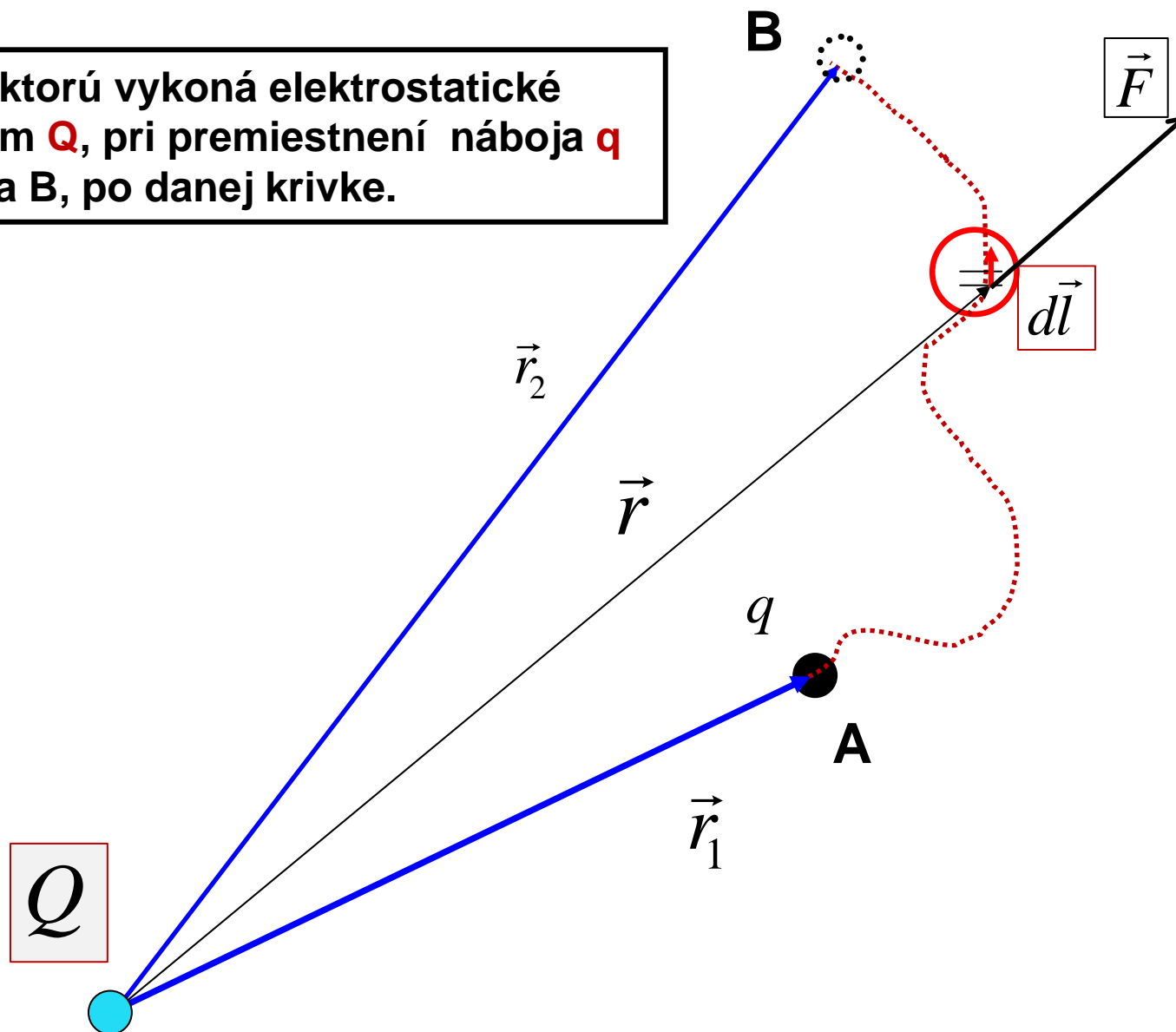
Tok intenzity cez plášť je nulový,
pretože intenzita \vec{E} zvierá s plošným
elementom $d\vec{S}$ uhol 90 stupňov a
preto príspevok k skalárnemu súčinu
je nulový

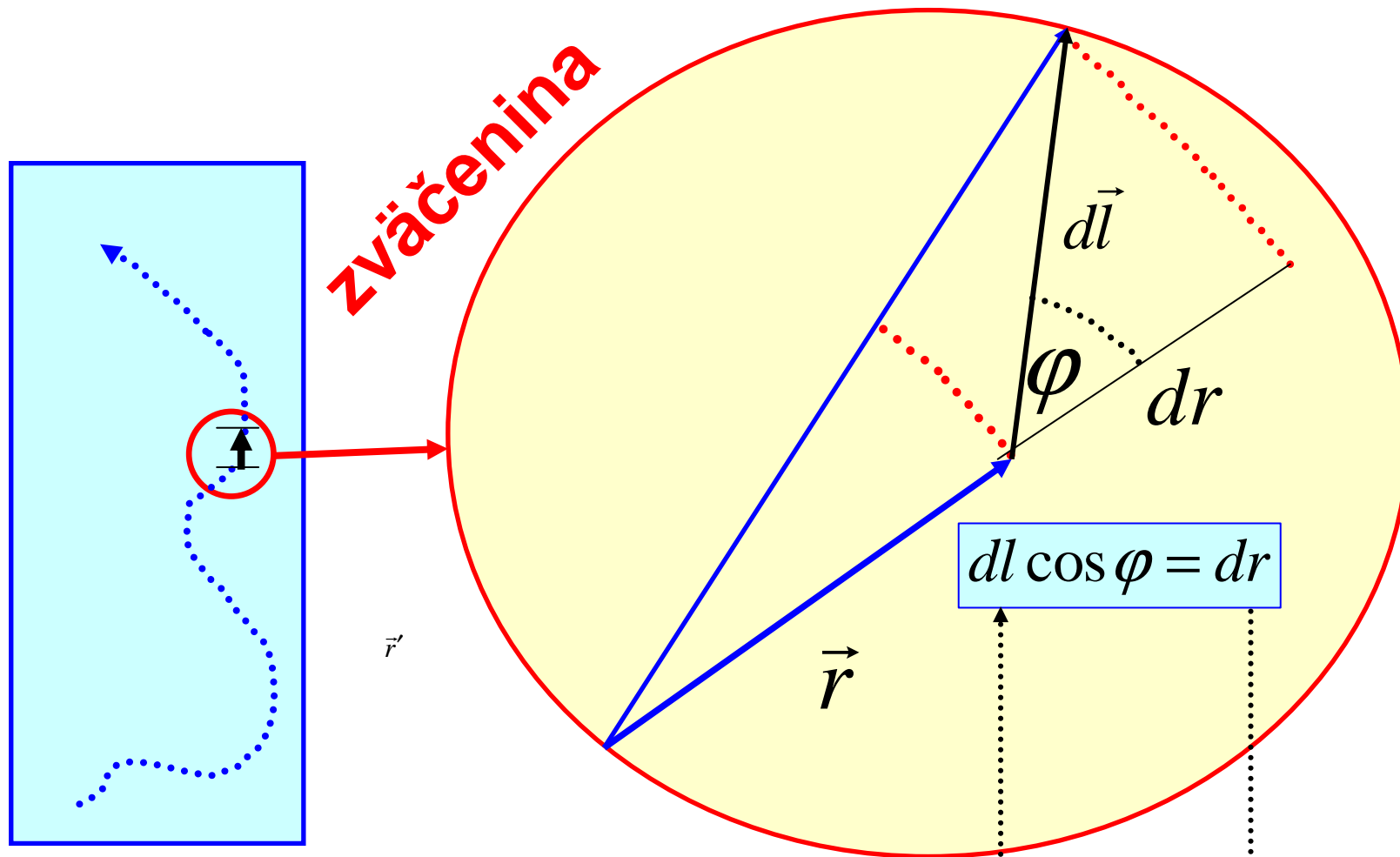
$$E = \frac{\sigma}{2\epsilon_0}$$

PRÁCA ELEKTROSTATICKÉHO POĽA

Vypočítajme prácu, ktorú vykoná elektrostatické pole budené nábojom Q , pri premiestnení náboja q z miesta A do miesta B, po danej krivke.

$$W = \int_{\Gamma} \vec{F} \cdot d\vec{l} = \int_{\Gamma} \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Qq}{r^3} \vec{r} \cdot d\vec{l} = \int_{\Gamma} \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{Qq}{r^3} r \boxed{dl \cos \varphi} = \frac{Qq}{4\pi\epsilon_0} \int_{r_A}^{r_B} \frac{1}{r^2} \boxed{dr} = \frac{Qq}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{1}{r_A} - \frac{1}{r_B} \right]$$

Práca vykonaná elektrostatickými silami nezávisí od tvaru trajektórie ale iba od počiatocnej a konečnej polohy. Pole je **konzervatívne.**

Napätie

$$U_{ba} = V_b - V_a = -\int_a^b \frac{\vec{F}}{q} \cdot d\vec{l} = -\int_a^b \vec{E} \cdot d\vec{l}$$

Elektrické napätie medzi dvomi bodmi elektrostatického poľa sa rovná práci na prenesenie **jednotkového kladného elektrického** náboja medzi týmito bodmi elektrického poľa.

Elektrostatické pole je konzervativné

Pre akúkoľvek uzavretú krivku v elektrostatickom poli platí:

$$\oint_{\Gamma} \vec{F} \cdot d\vec{l} = 0$$

Potenciálna energia

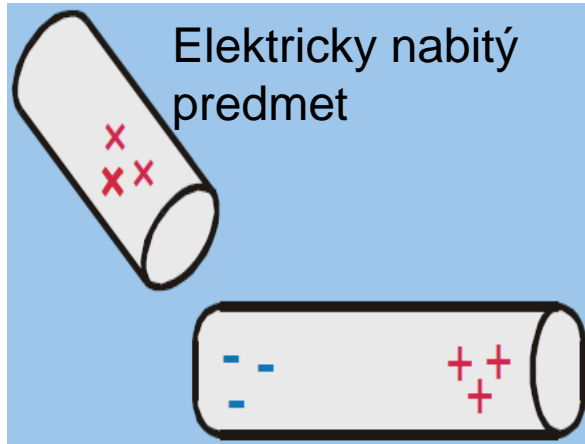
$$W_p = - \int_{\infty}^r \vec{F} \bullet d\vec{l} = - \frac{Q q}{4\pi\epsilon_0} \left[\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2} \right] = \frac{Q q}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r}$$

Referenčný bod

$$W(r) = - \int_{r_{ref}}^r \vec{F} \bullet d\vec{l}$$

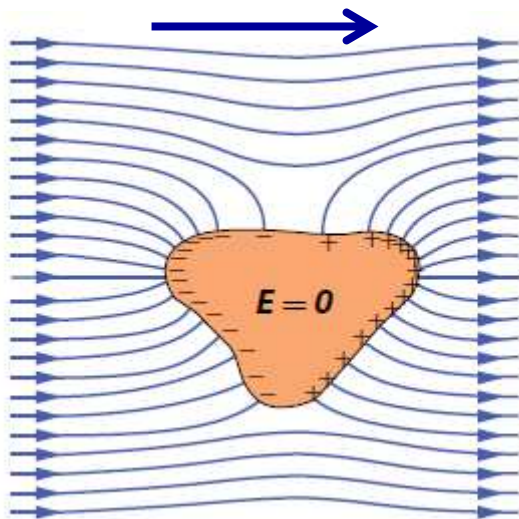
$$W(r) = - \int_{\infty}^r \vec{F} \bullet d\vec{l}$$

Vodič v elektrostatickom poli

Elektrostatická indukcia - zmena v rozložení elektrických nábojov vo vodiči vonkajším účinkom.

Záporné elektrické náboje sa môžu voľne pohybovať. Pod účinkom sily sa budú premiestňovať bližšie k tomu koncu, kde sa v blízkosti nachádza kladný elektrický náboj, tento koniec sa preto bude javiť ako záporný. Na druhej strane vodiča bude deficit záporných elektrických nábojov a kladné elektrické náboje nebudú mať vo svojom okolí dosť záporných nábojov na svoju kompenzáciu. Navonok sa to prejaví prítomnosťou kladného elektrického náboja na opačnom konci vodiča

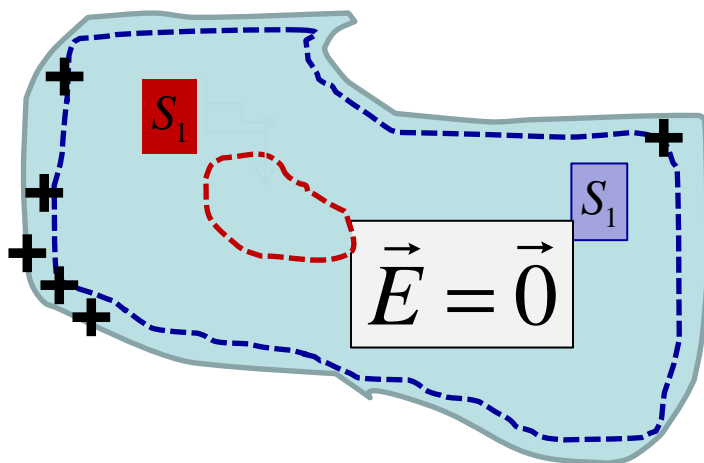
Na povrchu vodiča sa indukujú náboje, tak aby **sa vykompenzovalo vonkajšie pole** (elektrostatická indukcia)

Pôvodné pole sa deformuje tak, že siločiaru vstupujú a vystupujú kolmo na plochu vodiča.

$$\vec{E} = \vec{E}_{in} + \vec{E}_{ex} = \vec{0}$$

Nabitý izolovaný vodič

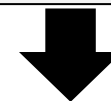
Ak privedieme elektrický náboj na izolovaný vodič, elektrické náboje sa vplyvom vzájomnej repulzie rozmiestnia tak, aby boli od seba čo najviac vzdialené, a elektrický náboj bude sústredený na povrchu vodiča. Ľahko si toto tvrdenie dokážeme pomocou Gaussovho zákona.

Tok cez ľubovoľnú uzavretú plochu vo vodiči je nulový \Rightarrow celkový náboj vo vnútri je nulový \Rightarrow keď nie je **náboj** vo vnútri vodiča, musí byť **na povrchu**

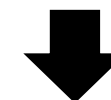
Náboj vo vodiči sa umiestňuje na jeho povrchu, nemusí rovnomerne

$$\vec{E} = \vec{0}$$

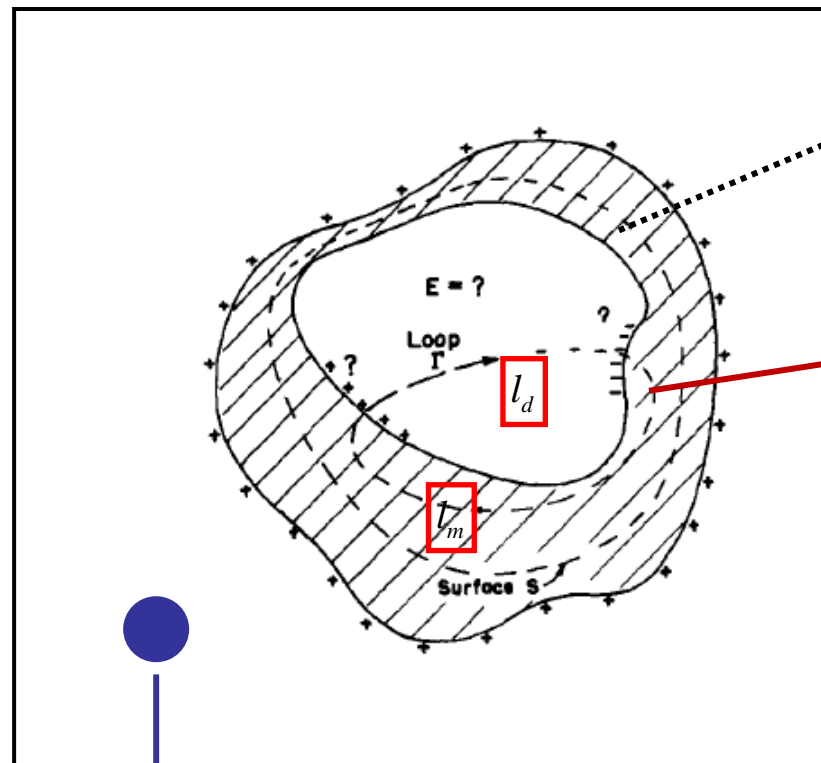
Tok cez ľubovoľnú uzavretú plochu vo vnútri vodiča.

$$\oint_S \vec{E} \cdot d\vec{S} = 0$$

$$Q = 0$$

Vodič s dutinou v elektrostatickom poli

Zdroj vonkajšieho poľa, napr. náboj

Gaussova veta aplikovaná na túto krivku:

$$\oint_S \vec{E} \cdot d\vec{S} = 0 \Rightarrow Q = 0$$

V vnútri vodiča je intenzita nulová

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{l} = \int_{l_m} \vec{E} \cdot d\vec{l} + \int_{l_d} \vec{E} \cdot d\vec{l} = 0$$

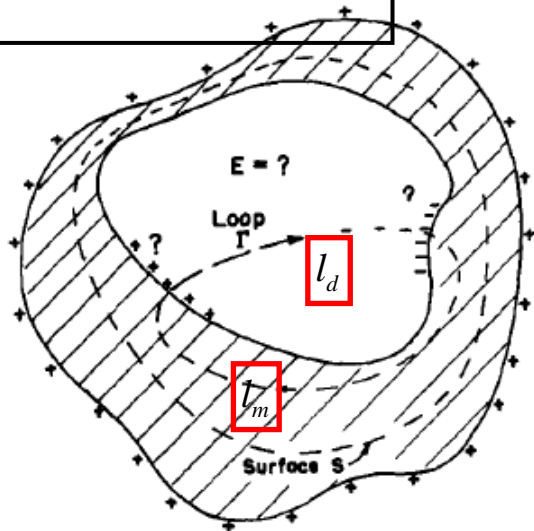
$$\int_{l_d} \vec{E} \cdot d\vec{l} = 0$$

$$\vec{E} = \vec{0}$$

V dutine je vždy nulové pole – dutina je od vonkajšieho priestoru elektricky oddelená

Vodič s dutinou

$$\oint_S \vec{E} \cdot d\vec{S} = 0 \Rightarrow Q = 0$$

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{l} = \int_{l_m} \vec{E} \cdot d\vec{l} + \int_{l_d} \vec{E} \cdot d\vec{l} = 0$$

$$\int_{l_d} \vec{E} \cdot d\vec{l} = 0$$

V dutine je vždy nulové pole – dutina je od vonkajšieho priestoru elektricky odtienená

Faradayova klieťka

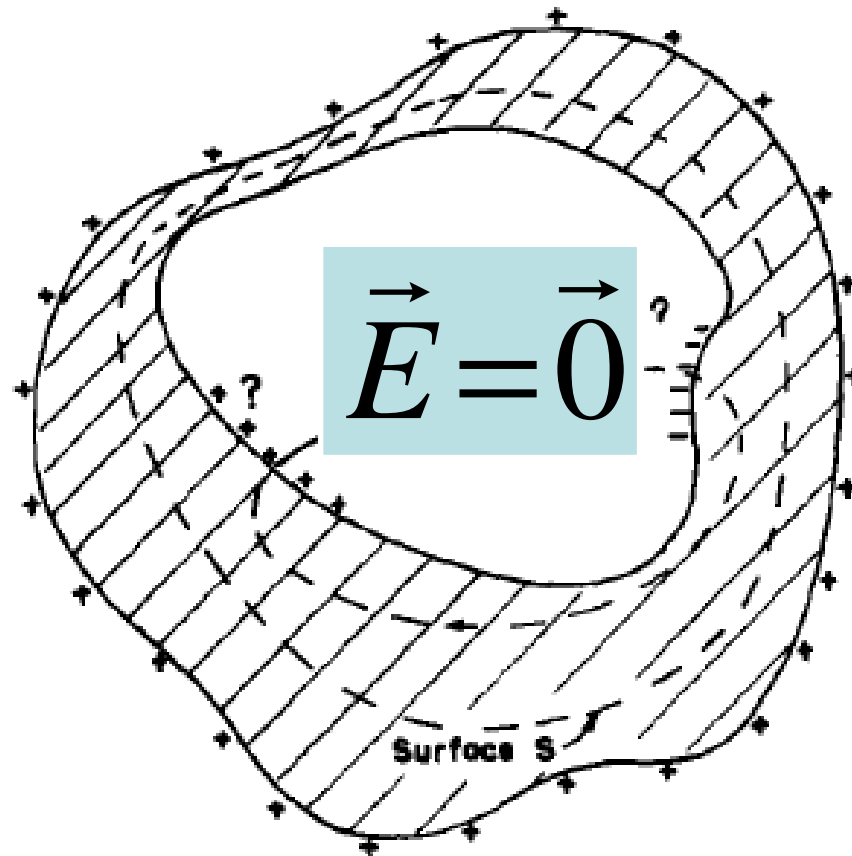

Obr. 25.20 Do karosérie auta udeřila mohutná elektrická jiskra a pak přeskočila přes izolující levou přední pneumatiku do země (všimněte si záblesku v tomto místě), aniž zranila osobu uvnitř auta.

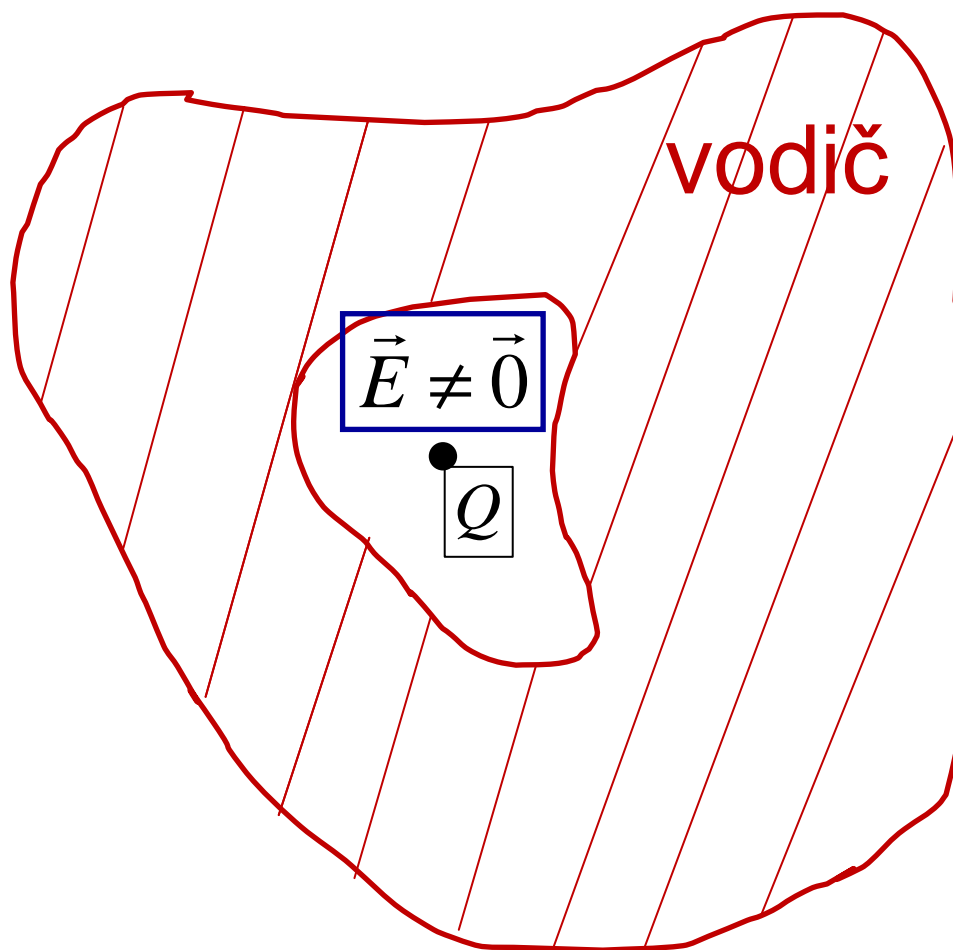
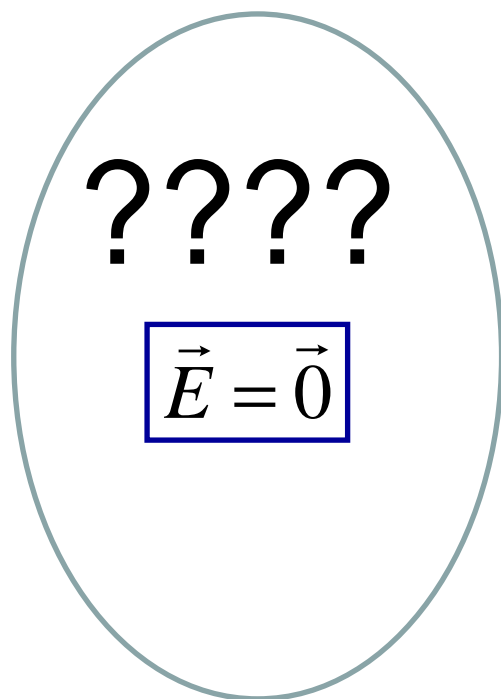
Tento jav sa využíva na elektrické tienenie citlivých zariadení (niektoré meracie prístroje, vstupné diely rozhlasových a televíznych prijímačov a pod.), ale aj na ochranu pred elektrickým výbojom

Faradayova kletka

$$\vec{E} \neq 0$$

Ak vo vnútri dutiny vodiča je umiestnený náboj Q , bude elektrické pole mimo vodiča ?
Je tienenie obojstranné ???

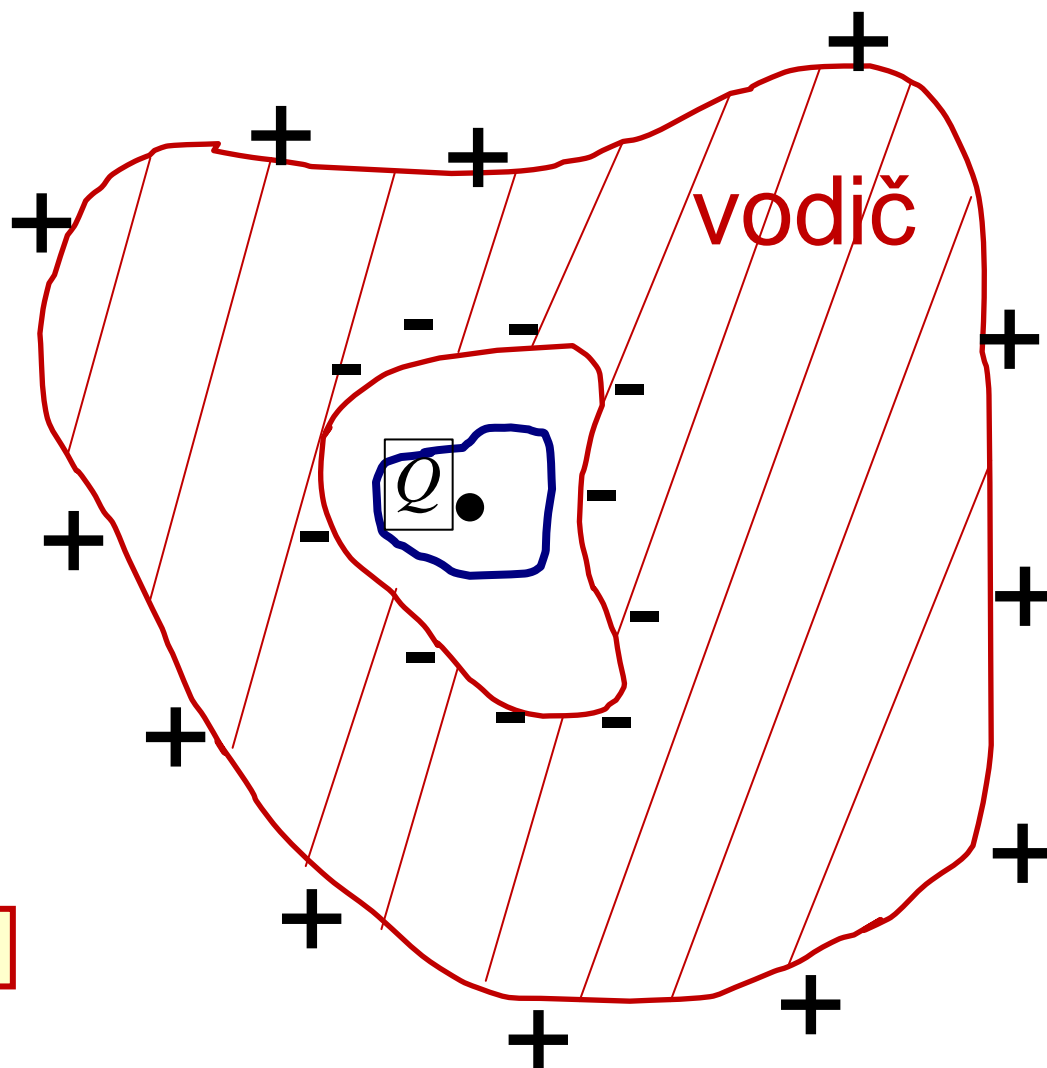

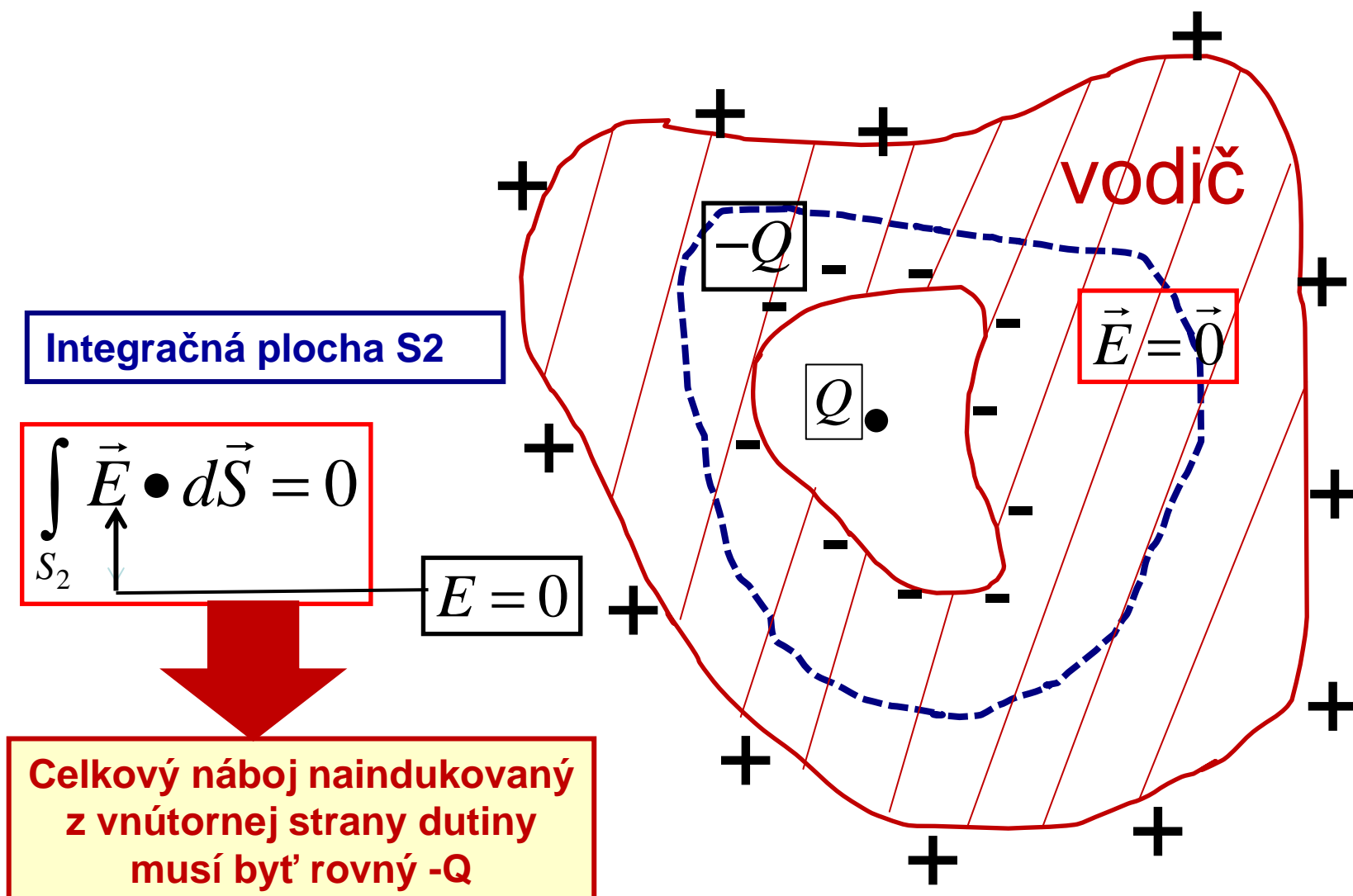
Integračná plocha S_1

$$\int_{S_1} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{Q}{\epsilon_0} \neq 0$$

Vo vnútri dutiny je pole

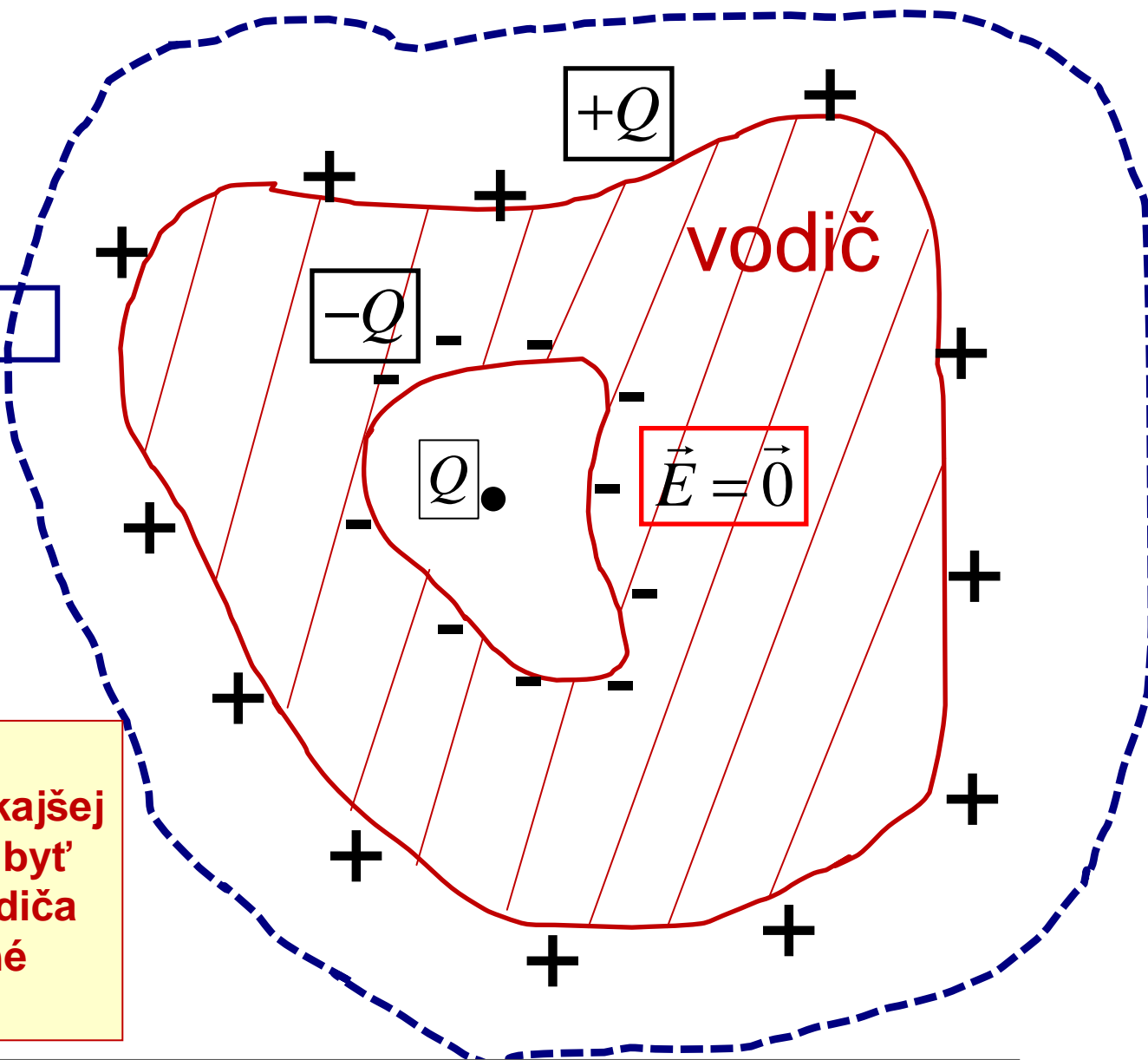

Integračná plocha S_3

$$\int_{S_2} \vec{E} \cdot d\vec{S} \neq \frac{Q}{\epsilon_0}$$

**Celkový náboj
naindukovaný z vonkajšej
strany dutiny musí byť
rovný Q . V okolí vodiča
existuje netienené
elektrické pole**

Tienenie nie je obojstranné: Ak sa v dutine nachádza náboj, potom v okolí nenabitého vodiča existuje elektrostatické pole.

Zhrnutie – zatiaľ poznáme tieto rovnice pre elektrostatické pole

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

Gaussov zákon

$$\operatorname{div} \vec{E} = \frac{\rho}{\epsilon_0}$$

Žriedlami elektrického poľa sú elektrické náboje

$$\oint_{\Gamma} \vec{E} \cdot d\vec{l} = 0$$

**Konzervatívnosť
elektrostatického poľa**

Prvá Maxwellova rovnica

Integrálna forma

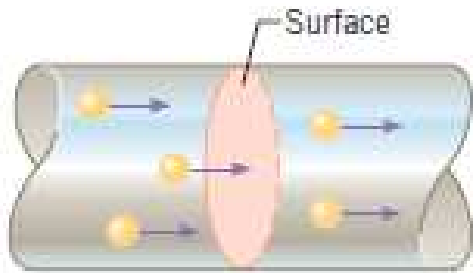
$$\oint_{\Sigma} \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{Q}{\epsilon_0}$$

Diferenciálna forma

$$\operatorname{div} \vec{E} = \frac{\rho}{\epsilon_0}$$

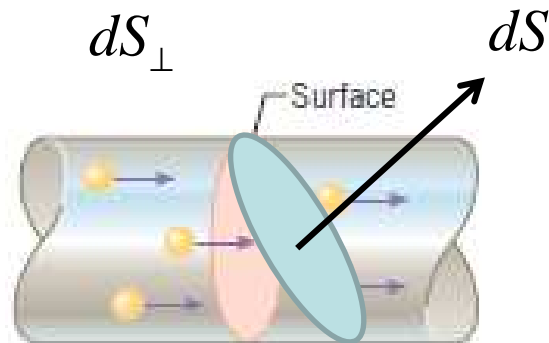
Žriedlami elektrického poľa sú elektrické náboje

Prúd a prúdová hustota

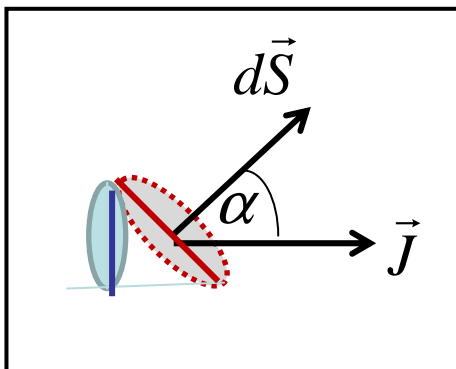

Elektrický prúd je celkové množstvo elektrického náboja, ktoré pretečie prierezom vodiča za jednotku času.

$$I = \frac{dq}{dt}$$

Prúdová hustota j je daná prúdom , ktorý pretečie plochou postavenou kolmo na jeho smer. **Smer vektora hustoty elektrického prúdu sa historicky definoval v smere pohybu kladného náboja.**

$$dS_{\perp} = dS \cos \alpha$$

$$j = \frac{dI}{dS_{\perp}}$$

$$I = \int \vec{j} \cdot d\vec{S}$$